

நூற்றாண்டு நெல்லை-20.

திருவாய்மலிந்தருளிய

சாஸ்திரக்கோவையு ளொன்றாகிய

மகாராஜா துறவு

வசனம்.

இது

லோகோபகாரி பத்திராசிரியர்

கோ விழவேலு செட்டியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

சை செட்டியாரவர்களாலும்,

மங்கலம் - ஷண்முக முதலியாராலும்

செய்து, கோமளேசுவரன் பேட்டை

சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[பிரைட்]

1917.

[விசு அறு முகம்]

புரணிகர், காளத்தி
திரு. இ. சிதம்பரசாமி பாண்டியர்
அவர்கள்

அன் ப ளி ப் பு

மகாராஜா துறவு.

கணபதிழதலிய ஐவர் வணக்கம்.

“அமர்கள் பரவுந் திருமுது குன்றி லாழத்துப்
பிள்ளையைச் சிகரிக், குமரசற் குருவை யிமகிரி ராஜ
குமாரிபாம் பெரியநா யகியை, முமலமு மொருங்கே
யகற்றிடு முக்கண் முதல்வனைச் சாந்தநா யகனை, நம
தெணப் படியே முடிந்திடத் தினமு நாடிநின் றிறைஞ்சி
லாழ்த்திடுவாம்” (1)

முக்துரு வணக்கம்.

“மறைமுடி வதனில் விளங்கிடு மொளியே மனித
ரைப் போலவர் தெனது, சிறைதவிர்த் தாண்ட சிவப்
பிர காச தேசிகன் நன்னைமற் றவன்றன், நறைமல ரடி
யைப் போற்றிடுஞ் சாந்த நாயகன் நன்னைமற் றவன்றன்,
சிறையருள் பெற்ற பழனிமா முனியை நெஞ்சினு ளிரு
த்தியே பணிவாம்” (2)

ஆழத்துப்பிள்ளையாரீ துதி.

“தொய்யின் முலைக்கோ டிரண்டுகவான் றுதினைக்
மூன்று விழிதுரிசில், துய்யசைவ முதன்மதமுந் துலங்க
வருமொண் பிடியிலகம், உய்ய வுதவு மொருகளிற்றை
யுலவா விருத்த சைலத்தில், வையம் பரவு மாழத்து
வாழைங் காளை மனகினைவாம்” (3)

விருத்தாம்பிகை துதி.

“இருட்கலி வலியின் ஞானநன் னெறிக ளிறந்
துயிர் கொடுநெறி மேவி, மருட்கொடு கலங்கா வசைகலி
யென்றும் வந்தணு காப்பதி தன்னில், தெருட்சத்தி
கருணை யுருவதாய் நின்று தெளிவிக்கு மிறைவியெங்
குருலோர், அருட்கடல் பெரிய நாயகி யுலகுக் கனைமு
தல் வியைப்பணிந் திடுவாம்.” (4)

சபாநாயகர் துதி.

“திங்களார் சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்
திழை யுமையுளங் களிப்பப், பொங்கரா வொடுநற் புலி
முனி வர்கண்மால் போதய னமர்கள் போற்றத், துங்க
நான் மறைக டுதித்திட வைந்து தொழில்விரிந் திடப்
பொது வதனிற், செங்கழ லதிர நடஞ்செயும் பொரு
ளைத் தினம்பணிந் திடரொழித் திடுவாம்.” (5)

சிவகாமியம்மை துதி.

“அருளுருவா யுயிர்கடமக் கண்ணை யாகி யஞ்ஞா
னந் தணையகற்றி யமல மாகி, மருளிலதாய் மெய்ஞ்ஞான
மாகு முத்தி வாய்த்திடவே காத்தருளி வாணோ ரேத்த,
இருள்கெடவே மினிருமிருங் கழல்க ளார்ப்ப விறைபுரி
யுந் திருநடத்தாற் களித்து வாழுந், தெருண்மருவு
ம்றைநான்கும் பரவுந் தில்லைச் சிவகாம சுந்தரியைச் சிந்
தை செய்வாம்.” (6)

விநாயகர் துதி.

“சொக்கர் போன்றொளிர் முக்கட் சிலம்பினை
மிக்க பேராருள் வேலையை யோர்கொம்பால்
தக்க வன்பர்க் குதவுந் தருவினை
இக்க தைசிற வேற விறைஞ்சுவாம்.” (7)

சுப்பிரமணியர் துதி.

“கடிகமழ் கரிய கூந்தற் கனிமொழித் துவர்வாய்த்
தெய்வப், பிடிதனக் கோட்டால் வள்ளிப் பெண்கொடி
படருஞ் செய்ய, படிபுகழ் புயமாங் குன்றிற் பாயவண்
கமுரீர் நீப, மடலவிழ் செழுந்தார்ச் செவ்வேண் மலரடி
வணக்கஞ் செய்வாம்.” (8)

அடியார் துதி.

“வண்டுழா யலங்கன் மாயவன் மலர்மேல் வதிந்த
நான் முகன்மறை யறியாத், தொண்டைவாய்க் கெண்
டை விழிக்கழை மொழியொண் டெயிடை யுமையை
யோ ரிடத்திற், கொண்டகோ னருளைப் பொருளெனக்
கருதிக் குலவிய சாதனந் தரித்து, மண்டிய வடியார்
யாவர்மற் றவர்தான் மனத்தினுஞ் சிரத்தினும் வைப
பாம்.”

லோகோபகாரி ஆபீஸ், சென்னை.

சிவப்பிரகாசப்

பெருந்திரட்டு

(குறுந்திரட்டுடன்).

இது சொருபாந்தரால் திரட்டப்பட்டது.

இதுகாறும் வெளிவராதது.

சாஸ்திரநுபமாயுள்ளது.

இதில் 224 அதிகாரங்க ளிருக்கின்றன முழுச்சுக்களுக்கே யன்றி, மதவக ளின் சொருபங்களையும் அவற்றின் பேதங்க ளையும் அறிய விரும்ப மு னையார்க்கும், உபாசியார்க்கு மிந் தூல் பெருங் கருவியாயுள்ளது இதில் 2821 செய்யுட்க ளிருக்கின்றன; பெருந்திரட்டிலில்லாத குறுந்திரட் டின் 424 செய்யுட்க ளு மிருக்கின்றன. இது டிம்மி 8 - பக்கங்கொண்ட 80 - பார்வளவு புத்தகம். விலை ரூபாய் ஒன்று.

தர்க்கபரிபாஷை (விரிவான குறிப்புறையுடன்).

துறைமங்கலம் - சிவப்பிரகாச கவாமிகளால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட தர்க்க பரிபாஷை, சந்திரசனங்க ளு ளொன் றொரு நியாய சாஸ்திரத்தையதுசரித்துப் பிரமாணமுதல் நிக் கென்தான மீறாகச் சோடன (பதினாறு) பதார்த்தங்க ளைச் சிவசுமாமாந நிருப்பிப்பதா யிருப்பது. இது தர்க்காப்பியாசஞ் செய்யும் வாவர்க்கும் பிரமாணமுதலியவற்றின் ஞானம் எனிதி லுண்டாகுமாறு அவசியமாக வேண்டியிடங்களில் விரி வாகக் குறிப்புக ளை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. விலை ரூபாய் ஒன்று

லோகோபகாரி ஆபீஸ், சென்னை.

விவேக சூடாமணி.

பாக்கேட்சை ஸ்-விலை அணு 8.

இது ஸ்ரீசங்கராபூஜ்ய பகவத்பாதாசாரியசுவாமிகளவரீக ளரில் திருவாரங்கமலர் தருளப்பட்டது. இந்நூல் தமிழ்மக்கட் குப் பெரிதும் பயன்படுமாறு தருவிடைமருதூர்ப் பிச்சு சாஸ் திரிகளென்னும் உலகமாத சுவாமிகளவர்களால் 671 பாடலாக மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டது. இதில் 164 அரிய பெரிய விஷயங்க ளடங்கியிருக்கின்றன. இது முழுச்சுக்களொவ வொருவராலும் பொன்னேபோல் போற்றப்படுவது; ஆத்மா நாதம் விவேக மடைதற்குப் பாம சாதனமாயுள்ளது.

திருவாசகம்.

இது பிழையறப் பரிசோதித்து

உயர்ந்த கிளேஸ் கடி சத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

பாக்கேட்சை ஸ்-விலை $1\frac{1}{2} \times 3\frac{1}{2}$ அங்குலம் அளவு.

காலிக்கோ பைண்ட்-விலை அணு 10.

மெய்ஞ்ஞானபோதம்.

இது 1911 வது வருடத்த லோகோபகாரியின் முதற்பக் கத்திற் பிரசுரமான வேதாந்த விஷயங்கள் அடங்கிய புத்தகம். இதில் 52 வேதாந்த உபநிஷாசங்க ளிருக்கின்றன; உபசாந் தத்தினைவிடவான ஆத்மநாதம் விவேகத்தை யுண்டாக்குவதற் குப் பாமசாதனமா யுள்ளது. விலை அணு 12.

லோகோபகாரி ஆபீஸ், சென்னை.

சர்வதரிசன சங்கிரகம்.

இது ஸ்ரீசங்கரபீடத் தாசிரியரான பெருந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீ வித்யாரண்ய சுவாமிகளால் லருளிச்செய்யப்பட்டது. இதில் அடியில் குறிப்பிட்ட 16-மத சித்தாந்தங்களடங்கி யிருக்கின்றன. (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு) விலை ரூபாய் 2—8—0,

1. சார்வாக தரிசனம்	9. இரகசேசுவர தரிசனம்
2. பெனந்த தரிசனம்	10. வைசேஷிக தரிசனம்
3. ஆருகத தரிசனம்	11. நியாய தரிசனம்
4. இராமாநுஜ தரிசனம்	12. ஜைமினி தரிசனம்
5. பூரணப்பிரஞ்ச தரிசனம்	13. பாணினி தரிசனம்
6. நகுலசபாசுபத தரிசனம்	14. சாங்கிய தரிசனம்
7. சைவ தரிசனம்	15. பதஞ்சலி தரிசனம்
8. பிரத்தியபிஞ்ஞா தரிசனம்	16. சாங்கர தரிசனம்.

ரிபுக்கிதைத்திரட்டு (குறிப்புரையுடன்).

மகா இதிகாசங்களு ளொன்றாகிய சிவாகசியத்தின் ஆரம்பத்து அம்சத்திலுள்ள ரிபுக்கிதை திருவிடைமருதூர்ப் பிட்டு சாங்கிரிகளென்ற வழங்கும் உலகநாடு கவாயினவர்களால் 1934 பாடலாகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டது. அது விநியப்பொருத்தம் விடாது 874 பாடலாகத் திரட்டப்பட்டு அகசியமான விடக்களித் குறிப்புரை எழுதப்பட்டுள்ளது. மத சித்தாந்தங்கு மிகுதியும் உபயோகமாயுள்ளது. ரூபாய் ஒன்று.

ஓம்
பாப்பிரஹ்மணே நம:.

மகாராஜா துறவு - வசனம்.

[மகாராஜா துறவியைக் கூறியவரும், கேட்டவரும்].

- நைமிசாரணியத்தில் தவஞ்செய்து வாழுகின்ற முனிவர்கள் தமது ஆசிரயத்திற் கொழந்தருளிய சூத முனிவரை வணங்கித் துதித்து, தேவரீர் எங்களுக்கு மகரிஷிகளே, தேவர்கள், அரசர்கள் முதலாயினோரது கதைகளைப் பற்பலவர்க் வகுத்துக்கூறினீர்; அங்ஙனம் பின்பு மிதுகூறும் மகாராஜாவின் துறவியைக் கூறினீ ரில்லை; ஆதலால், அதனைச் சொல்லி யருளல்வேண்டு மென்று கூறினோர்கள். சூத முனிவர் அம்முனிவர்கள் வேண்டு கொளுக்கிணங்கி, சுருதிப்பிரசித்தமான அதனைச் சங்கிரகமாக அவர்களுக்குக் கூறுவாரானார்.

[கருநாட தேசத்தரசனது சிறப்பு].

நீர்வனம், நிலவன முதலியவற்றால் சிறந்து விளங்கும் கருநாட தேசத்திற் கரசனாகிய ஒருவன் அத் தேசத்தின் பிரதான நகரமாகிய மடபுரத்தில் தனது குடி

களைத் தனதுயிரெனப் பாவித்து, திக்கெட்டிலு முள்ள
 அரசர்கள் வந்து வணங்க, அடைக்கல மென்றடைந்த
 வரைப் பாதுகாத்து, பகைமன்னரை யடக்கி, வாழ்க்
 திருந்தனர். இந்திரனிலும் மேம்பட்ட செல்வமுடைய
 வனாப், மன்மதனிலும் சிறந்தவழகுடையவனாப், மலையி-
 லுத்தின்னியதோளுடையவனாப், போர்க்கலத்தில் பகை
 வரை வெல்லுவதில் ஆண்சிங்கம் போன்றவனுயுள்ள அப்
 பெருவேந்தனது தலைவாயிலே வேற்றரசர்கள் வந்தடை
 ந்து தமது திறைகளைக் கட்டுவதும், முரசு வாத்தியங்
 கள் முழங்க மணவினைகள் நடைபெறுவதும், எப்போ
 தும் அம்மாபுர மென்னும் நகரத்தின்கண் ஒய்வதில்லை
 யாம். கடல்போலச் சேனையும், மலைபோலமார்பும், யானி
 போலப் பலமும், வேற்றரசர் வந்து வணங்கும் பாத
 மும், சக்கராயுதத்தைத்தரித்த கையும், பகைவரது வலி
 மையைக் கெடுக்கும் வாளும், கற்பகவிருகூடம்-சங்கதிதி-
 பதுமநிதிகள் போலப்பொருளை ஏற்பார்க்கு இல்லை யென்
 னதீயும் ஈகையுமுடைய அப்பெரு நிலவேந்தன் அழகிய
 மங்கையர்கள் சாமரங்களையும் ஆலவட்டங்களையும் வீச
 வும், அரம்பைப்பொத்த மகளிர் † பாகடை கொடுக்க
 வும், நடநமாதர் இன்னிசைக் கருவிகளுடன் நடநஞ்

---

† பாகடை - பாக்கு வெற்றிலை.

செய்யவும், தனது அரசாட்சியின் கீழ்வாழும் அரசர்
கள் வந்துநுழ்த்து விடுக்கவும், சேனாவீரர் கல்போலச்
சூழவும், இத்திரனது சுதந்திரமென்னும் சாரமண்டபம்
போல விவங்கும் சாரமண்டபத்தில் சிங்காதனத்தின்
மீது எழுந்தருளியிருந்து, உலகத்தை மனதால் பாஸ்தி
ரம் பெறிய முறைப்படி பாதுகாத்து, அவற்றை போகங்
களை யனுபவித்து வாழ்ந்து வந்தான்.

[அவ்வரசன் தனக்குப் புத்திரப்பேரின்மைபற்றி
வருத்தமுற்றுத் தீர்த்த யாத்திரை முதலிய புண்ணிய
கருமங்களைச் செய்து ஒருசற்புத்திரனைப் பெறுதல்].

அவ்வேந்தன் ஆதிசேஷன் ஈமக்குமார் பூரியை
ஈமக்குப் பின்பு ஆளுதற்குப் பிள்ளைகள் கம் வரிற்றிற்
பிறக்கவில்லையே யென்று வருத்தமடைந்து, கங்கை
முதலிய புண்ணிய நதிகளில் எழும்பியும், பிரம்மா,
விஷ்ணு, உருத்திரனென்னும் மும்மூர்த்திகளையும் பூசை
செய்தும், தறளிகளுக்கு உண்டி, மருந்து, உறையுள்
முதலியவற்றைக் கொடுத்துத், புத்திரகாமேஷ்டி முத
லிய யாகங்களைச் செய்தும், பூமியை, வலமாகச் சுற்றி
வந்தும், சிவாலயம் விஷ்ணுவாலய முதலிய ஆலயங்களே
யும், சாலையையும், அக்கிராரங்களையும், நந்தன வனங்களை

யும், தடாகங்களையும், கிணறுகளையும், குளங்களையும்
அளவிற்றந்தனவாக அமைந்தும், † சோடச தானங்களை

† சோடச தானம்:—

சையாதானம், சத்திரதானம், கஜதானம், அஸ்வதானம்,
கன்யாதானம், உபநயனதானம், காலபுருஷதானம், சயன
தானம், கிருகதானம், புஸ்தகதானம், பாத்திரதானம், சாளக்
கிராமதானம், பாதுகா தானம், அன்னதானம், வித்யாதானம்,
கிருஷ்ணஜினதானம் என்பனவாம்.

மற்றேருவகைக் சோடசதானம்:—

கோதானம், கஜதானம், ஹயதானம், சாகைதானம், மகிஷி
தானம், ரததானம், கிருகதானம், சையாதானம், பூதானம்,
வித்தியாதானம், கன்னியாதானம், தாசிதானம், சுவர்ணதானம்,
ரத்தினதானம், திலதானம், அக்கிரகாரதானம் என்பனவாம்.

சோடச மகாதானம்:—

துலாபுருஷதானம், இரணியகர்ப்பதானம், பிரஹ்மதண்ட
தானம், சுவர்ணதானம், பஞ்சலாங்கலதானம், சுவர்ணதேனு
தானம், பூகோளதானம், ஊனபர்வத தானம், காமதேனு
தானம், கற்பகவிருட்ச தானம், ரஜதபர்வத தானம், சகஸ்ர
தேனுதானம், சாலங்கிருதிஹேம விருஷபதானம், சாலங்கிருதி
லட்சுமி பிரதிமாதானம், சாலங்கிருதி சப்தாசலதானம், சப்த
சமுத்திரதானம் என்பனவாம்.

யும் தசதானங்களோயும் அழகுபெற்றிருண்டு அறங்களை யும் முறையாகச் செய்தும், பல வேறு திறத்தனவாகிய தவங்களைப் புரிந்தும் ஒரு சர்ப்புத்திரனைப்பெற்றான்.

[அப்புத்திரனுக்கு அவ்வரசன் சாத கன்ம முதலியவற்றையும் வித்தியாப்பியாச முதலியவற்றையும் செய்தல்].

அவ்வரசன் அப்புத்திரனைப் பெற்ற பின்னர் யான் இனிப் பிறப்பை யொழித்தேன்; எனக்கும் பராபத மும் கடைக்குமென்று மகிர்வுற்று, அப்புத்திரனுக்கு ஜாதகம் முதலிய கருமங்களை யெல்லாம் விசேஷமாகச் செய்து மகாராஜனென்று நாமகரணம் செய்தான் : வித்தியாப்பியாசஞ் செய்தந்திரிய வயது வந்தபின் வேத விதிப்படி கல்வாசிரியர் வாயிலாக வித்தியாப்பியாசஞ் செய்வித்தான்; அப்புத்திரன் அறுபத்து நான்குகலைகளையும் அவரிடத்து ஒதி உணர்ந்தபின், அவர்க்கு அவர் போதும் போதும் என்றுவந்து கூறுமாறு

தசதானம்:—

கோதானம், பூதானம், திலதானம், இரணியதானம், ஆச்சிய தானம், வஸ்திரதானம், தானியதானம், குளதானம், ரோப்பியதானம், லவணதானம் என்பன தாம்.

பொருளைத் தட்சிணையாகக் கொடுத்தான் ; அப்பால், தேர், குதிரை, யானை, † சிவிகைகளின்மீதேறுதலில் அப்புத்திரனைப்பாறகச் செய்து, பின் அப்புத்திரனுக்குத் திருமணஞ் செய்யவெண்ணினான்.

[மகாராஜனுக்குத் திருமணஞ் செய்தல்].

அக்கருகாட தேசத்தரசன் எனது பெறலரும் புத்திரனாகிய மகாராஜனுக்கு நிகழ்ந் திருமணத்திற்கு நீயீர்வரல் வேண்டுமென்று லீம்பத்தாறு தேசத்தரசர்க்குத் திருமுகமனுப்பினான் ; அவர்கள் அத்திருமுகத்தைக் கண்டு, தமது சேனைகள் தம்மைச் சூழ்ந்துவர மாபுரமென்னும் பாட்டணத்திற்கு வந்து சேர்ந்தனர். அப்போது அம்மாபுரத்தின்கண் வாழ்வார் சுவர்களை வெண்சுண்ணாச் சாந்தால் மெழுகி, மேகமண்டல மளாவச் சித்திரப்பூம்ப்பாடடைக் கொடிகளை வரிசையாக வீதிகளில் நாட்டி, சந்தனக் குழம்பாலும் குங்குமக் குழம்பாலும் வீதிகளையெல்லா மெழுகிச் † சிந்தூரப் பொடியால் கோலரிட்டு, பூவையும் பொரியையுங்கலந்தா மிகுதியாக இறைத்து, கொடிகளுடைய மதில்களையும், மானிகைகளையும், கோபுரங்களையும்

† சிவிகை - பல்லக்கு.

‡ சிந்தூரப்பொடி - சிகப்புப்பொடி.

புதுக்கிச் சொப்பன் செய்து, வானை மாதத்தையும் கழகமாதத்தையும் காட்டி மனப்பந்தலைச் சிங்காரித்து, தேரணங்களை பெய்தும் கட்டி, பொற்குடங்களை வைக்க வேண்டிய விடங்களில் வைத்து, தீபங்களை மனோரம்பரிபமாக எவ்விடங்களிலும் ஏற்றி, தேன்துளித்தும் மலர்மலைகளை வங்குத் தொங்கக் கட்டி, இந்த சுகரம்போல அந்த மாயுரத்தை வலங்கரித்தார்கள்.

அப்போது அரசர் மரபின், பாழத்திடுகி சாஸ்திரங்கூறும் கல்லிலக்கணங்கள் கண்களையப் பெற்று, மல்கை மலர்மலையின் மணம் வீசி, களர்க்க பத்தியபாநாளமென்று மூன்றுவகங்களிலுமுள்ள அழகிற் சிறந்த மங்கையரின் அழகினிருந்து பிரமன் வேண்டியவற்றைப் பாகஞ் செய்தெறித்து உரிமோடு கூடிய ஒரு சித்திரவுருவத்தை யெழுதினானென்று உலகத்தில் அழகினியல் பணர்த்தார்கூற, செந்தாமரை மலரில் வசிக்ஞம் இலக்குமியும் விரும்பத்தக்க அழகோடு பிறந்து, ஆணின் தனிர் போல மேனியும், கோங்கின் அரும்புபோலக் கொங்கைகளும், செவ்வாம்பல் மலர்போல வாயும், குமிழின் மலர்போல முகமும், கருங்குவளை மலர்போலக் கண்களும், செந்தாமரை மலர்போல முகமும், நீருண்ட மேகம்போலக் கூத்தலும், மின்னல் போல அசைவும், பூங்கொடிபோல வடிவு

முடைய ஒரு மாதரசியை வேதவிதிப்படி கருநாடதேசத் தரசன் தனது புத்திரனாகிய மகாராஜனுக்குத் திருமணஞ் செய்வித்தான்.

[மகாராஜனுக்கு மணிமுடி சூட்டல்].

பின்னர்க் கருநாடதேசத்தரசன் தனது புத்திரனாகிய மகாராஜனுக்கு வசிஷ்டர் முதலிய முனிபுங்கவர்களையும் மறைமுழுது முணர்த்த அந்தணர்களையும் கொண்டு கங்கை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களால் ஸ்நானஞ் செய்வித்து, பின் அவனை நவரத்தின மிழைத்த சிங்காதனத்தின் மீது வீற்றிருக்கச் செய்து, மணிமுடி சூட்டி, “மமந்தனே! இனி நீ இவ்வுலகத்தையாவக் கடவாய்” என்று கூறி, அவனிடத்து, தனது அரசரிமையை யொப்புவித்தான் ; ஒப்புவித்தபின் கவலையில்லாது வாழ்ந்திருந்தான்.

[மகாராஜன் உலகாண்டு வாழ்தல்].

தனது தந்தையின் மணிமுடி புண்டு கருநாடதேசத்தை யாவந்த மகாராஜன் உலகத்தைப்பொதுமையினின்றும் நீக்கித் தனக்குரிய தாக்கித் தனது † செங்கோல் எவ்விடத்தும் செல்ல எட்டுதித்திலுஞ் சென்று,

† செங்கோல்-அதிகாரம்.

அத்திக்குக்காரி துள்ளி அரசரை வென்று வெற்றித் திருந்
வை யடைந்து திரும்பித் தனது நாட்டை யடைந்து,
தனது மனைவியோடு கூடச் சுவர்க்க லோக வாசிகளைப்
போலப் போகத்தை யனுபவித்து வாழ்ந்து வந்தான்
என்று நுதழனிவர் கூறியருளினார்.

அது கேட்ட கைரிசிரவிய வாசிகளாகிய
முனிவர்கள் தின்ன ரவ்வரசன் பாது சொந்தான் ;
அதனைத் தேவரி் கூறியருளல்வேண்டிபென்று வினவி,
அதனைச் சூதழனிவர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

[மகாராஜன் தத்துவஞான விசாரம்புரிய முயலுதல்].

மகாராஜன் தனது மனைவியும் நாணம் ஒரு களை
வுற்று, ஒரு காலத்திலும் மாறுபாடினாயும், †தற்றரிச
னஞ்செய்துள்ள போகிகளையும், தந்தை நாபர்களையும்,
கடவுளரையும் தினத்தோறும் வணங்கி, அவர்கள் கூறிய
மார்க்கத்தி லொழுகியும், போகியர் கூறிய உறுதி
மொழிப் பொருள்களைச் சிந்தித்தும், வித்யமாக ஏனான
சாஸ்திரங்களை விசாரஞ்செய்யுங் கிரமங்களை அந்த யோ
கியரிடத்துக் கேட்டு நார்த்தும் சிலகாலங் கழித்து வந்
தான்.

இவ்வாறு மகாராஜனும் அவன் மனைவியும் காலங்
கழித்துவரும்போது, ஒருநாள் அவ்விருவரும் எகர்த்த

† தற்றரிசனம்-ஆத்ம தரிசனம்.

பான விடத்திருந்து, சாஸ்திரார்த்தங்களைத் தங்கவிற னுமேயுணர்ந்து ஒருவரையொருவர் கேட்டு, தத்துவ ஞானத்தால் மாயையால் பிறப்பிதொழிந்து சுகத்தை யடைந்து, எப்போதும் பேரின்பமயமாக நிருக்கவேண்டு மென்று நிச்சயித்து, ஞானிகளையடைந்து, அவர்கட்டுப் பாதபூசைசெய்து, அவர்களிடத்தில் தினந்தோறும் தத்வவஞானமெவ்வாறுண்டாகுமென்பதுபற்றிச் செவ்வையாகக் கேட்டு வந்தனர்.

[மகாராஜன் சற்குருவினனுக்கிரக மின்றித் தத்துவஞான முண்டாஃதேனத் துணிதல்].

இவ்வாறொழுகின்ற அரசன் அரசியென்னு மிரு வரூர் அரசனுக்கு நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகம் மேம்பட்டு விளங்கியது; அதனால் அவ்வரசன் புவனம் போகமென்னும் இருவகைச் சார்பாகிய † புறப்பற் றிரண்டையுமொழித்து, தன்னுடம்பை உண்டி, உடை, மருந்து முதலியவற்றால் பாதுகாப்பதையு மொழித்து, சித்தங்கலங்குவதொழிந்து, தத்துவஞானத்தை யடைந் தால், ‡ அகப்பற்றொழியும்; நிரதிசயவிற்பவடிவ மோட் சம் கிடைக்கும்; அம்மோட்சத்திற்குக் காரணமாகிய தத்துவஞானம். சற்குருவின் அநுக்கிரக மில்லாத விட

† புறப்பற்று-புவனபோகங்களை யெனதென்றபிமானித்தலாம்.

‡ அகப்பற்று-தனுகரணங்களை யானென்றபிமானித்தலாம்.

த்து உண்டாகாதென்று தன்னகத்திற் தீர்மானித்
தனன்.

[மகாராஜன் சற்குருவை யடைந் துபதேசம்
பெற்றொழுகுதல்].

பின்ன ரவ்வரசன் சந்தத்தின் வாழ்வைச் சதமென
வெண்ணி, அதன்மீது ஆசைகொண்டொழுகி வந்தும்
தன்னை ஞானி பென்று மதித்திருக்கின்றவனை ஒருவன்
விரும்பி வந்தடைந்து வணங்கி, “தேவரீர் எனக்கு
ஞானோபதேசஞ் செய்தருளல் வேண்டும்” என்று
தாழ்ந்து கேட்டல் தென்ன மட்டையின் சாற்றைக்
குடிப்பவனை ஒருவன் விரும்பி வந்தடைந்து, வண
ங்கி, “தேவரீர் எனக்குத் த தென்னம் பழத்தின்
சுவையைத் தெரிவித் தருளல் வேண்டும்” என்று
பலகாற் றிரிந்து கேட்பது போல்வதாம்; வேதாகம
சாஸ்திர புராணங்களைச் செவ்வையாகக் கற்றுணர்
ந்து, அவற்றின் பொருள்களைத் தன்னை யடைந்து கேட்
கும் யாவர்க்கும் காமம் வெகுளிமயக்கமொன்னும் முக்
குற்றமுமொழியத் தெளிவாகக்கூறி, தான்கூறிய அந்நெ
றியில் தின்றொழுகுதலில்லாத குருவை அதிகாரி புருஷ

† தென்னம்பழம்-தேங்காய் அல்லது இளகீர்.

ஞெருவன் வந்தடைந்து வணங்கி, † “நிரதிசயாந்தம் எவ்வாறிருக்கும்” என்று கேட்டல் குங்குமஞ் சுமக்கும் கழுதையை யொருவன்வந்தடைந்து வணங்கி, “குங்கு மத்தினியல்பு எவ்வாறிருக்கும்” என்று கேட்டல் போல் வதாமென்றுநிச்சயித்து, பலவிடங்களிலுஞ் சென்று சற் குருவைத்தேடி, பின் ஜீவகாருண்யம், ஈசுவரபத்தி, பாச வைராக்கியம், பிரஹ்மஞானமென்னு மிந்நான்கும் ஒரு வடிவமாயுள்ள ஒருவைதிகழுனிவரைஒருபரிசுத்தமான வனத்திற் கண்டடைந்து வணங்கி, “தேவதேவனே ! துன்பமானதுநாகாலத்திலும் வருவதில்லாத முத்திபையடைந்துசாவதும் பிறப்பதும் நீங்குவதாகிய ஒருவழியை, அடியேனுக் குபதேசிக்கதருளல் வேண்டும்” என்றுகேட் டனன். அதுகேட்டு அம்முனிவர் இவன் நம் உபதேசத் தைப் பெறுதற்குரியானென்று அம்மகாராஜனது குணங் குறிசெயல்களாலுணர்ந்து, அம்மகாராஜனைநோக்கி, “அரசனே ! புவனம் போகமென்னும் இருவகைச் சார்பாகிய புறப்பற்றிரண்டையுமொழித்து, அவற்றின்கண் பழக்க வசத்தாலுண்டாகும் இச்சையினை யழித்து, அவற்றினை ஓராநொருபோது நினைத்தலையுங் கெடுத்து, உடம்பைக்

---

† நிரதிசயாந்தம்-பேதமற்ற வன்பம்.

காப்பாற்ற வேண்டு மென்பதையும் நீக்கி, மனத்தினையும் அம்மனத்தின்கணுள்ள (காமக்குரோதாதிக ஞாண்டாவ தற்குக் காரணமாகிய) வாசனைகளையும் ஆசிரியருபதே சித்தவாறொழுகியடக்கினால் முக்தியுண்டாகும்; அதனால் பிறனியின்காரணமாகிய அஞ்ஞானம் தானாகவே ஒழிந்து போம்; ஆதலால் இவ்வுபதேசத்தைச் சித்தத்திற் பொ ருந்த வைத்துக்கொண்டு விரைவாகச் செல்லக்கடவார்” என்று கூறி யருளினார். பின்னர் அவ்வரசன் அவ்வுப தேசத்தை அம்மாமுனிவரிடத்து லீயமும் விபீதமு மொழிய நிச்சயமாகக் கேட்டுனார்த்து, தனது நாட்டை யடைந்து, முன் தான் செய்துவந்த இராஜாங்க முறை யினைச் சிறிதுகாலம் செய்துவந்தனன்; அப்பால் ஒரு நாள் வனத்தில் மகாமுனிவரிடத்து ஆத்மோபதேசம் பெற்றுக்கொண்டதை நினைத்து, சபாமண்டத்தினிருந்த மந்திரி முதலாயினோர் யாவரையும் அவ்விடத்தினின் றும் போமாறு விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு, அந்தப் புரத்திற்குட் சென்று, தனது அரசுக்காலங்களை நீக்கி, அங்குத் தானொருவனையாகத் தனித்து ஓர் ஏகாந்த மான விடத்தின்க ணிருந்தான்.

[மகாராஜன் தன்னைவந்துகண்ட அரசர்முதலாயினோர்க்கு யான் துறவறத்தை மேற்கொண் டொழுக விரும்பியிருக்கின்றேன்; நீங்கள் வேறொருவனை அரசனாக நியமித்துக் கொள்வீராக வேன்று கூறல்].

அரசர்கள், மந்திரிகள், புரோகிதர்கள் இன்னு முள்ள பெரியோர்கள் யாவரும் மகாராஜன் ஏகாந்தமாக விருங்கும் அவ்விடத்திற்குச் சென்று, அவனை நோக்கி, “அரசரே! நீவீர் ஸ்நானம் சந்தியாவந்தன முதலிய நித்திய கருமங்களைச் செய்பாது சம்மாவிருத்தல் அரசுர்க்குரிய இலக்கணமாகாது; நித்திய கருமங்களைச் செய்வீராக” என்று வேண்டிக்கொண்டனர்; அவர்கள் அவ்வாறு வேண்டிக்கொள்ளவே, மகாராஜன் அவர்களை நோக்கி, “யான் அரசுர்க்குரிய இலக்கணத்தை விரும்பவில்லை; ஆனால், என்னை யறியவே விரும்பியிருக்கின்றேன்; இதுகாறும் யான் ஆண்ட இராஜ்ஜியத்திலும் போகத்திலும் ஆசையில்லாதவனாயிருக்கின்றேன்; இனி யானவற்றை விரும்பமாட்டேன்; சிறந்ததொரு வனத்திற்சென்று, ஒருவனாக ஏகாந்தமான விடத்தில் தனித்திருந்து, சமாதியெய்து சித்தவிகாரத்தை யொழித்து வீட்டையவிரும்பியிருக்கின்றேன்;வைராக்கியத்தைக்கொண்டஎன்மனம் இனி இவ்விஷய போகத்தில் திரும்

பாது; யான் மகளிர் போக முதலியவற்றை யொருபொரு
ளென வெண்ணி விரும்புவ தொழித்தேன். ஆதலால்,
நீங்கள் வேறொருவனை அரசனாக நியமித்துக்கொள்ளுங்
கள்” என்று கூறினான்.

[திராஜ்ஜியபாரத்தை விடலாகாதேன்று கூறிய
அமைச்சர்களுக்கு மகாராஜன் அதனது துன்பத்தைக்
கூறி, வனத்திற் கேகல்].

அதனைக்கேட்ட அமைச்சர்கள் “மன்னர் மன்ன!
முதலில் உம்முடைய தந்தைபாரும் உம்மைபே இக்கரு
நாடதேசத்திற்கு அரசராகவெண்ணி, இளமைப்ப நவத்
திலேயே உமக்கு மணிமுடி சூட்டினார்; அது முதற்
கொண்டு தேவரீர் பாதொருதீமையு முண்டாகாவாறு
உமது தோள்வலியால் இவ்வுலகத்தைப் பாதுகாத்து
வந்தீர்; அத்தன்மையுள்ள நீவிர் வனத்திற்குச் செல்
லுவிராயின், இனிமேல் நீதியினாலும் நுண்ணறிவினா
லும் அன்பினாலும் உம்மைப்போன்றொருவர் இவ்வுலகை
ஆளுதற்கிருக்கின்றனரோ? ஆதலால், தாங்கள் நினைக்கு
மீவ்விஷயம் உலகியற்கைக்கு ஒத்ததாகாது; இவ்வுடம்
பும் இச்செல்வமும்ல்லாமல் இவற்றிற்கு வேறாக விருப்
பனபாவை? ஒன்றுமில்லையே; இவையல்லாமலும் நீங்

கள் வனத்திற்குச் சென்றால், உமது குடும்பத்தாரோடும்
 லாமல் இவ்வுலகத்தாரும் தம்மைக்காப்பவரில்லாமையால்
 வீணையலேவர்; யாங்களும் சஞ்சலமனைவோம்; இத
 தன்மையுள்ள நெய்க்களைத் தேவரீர் பரிதவிக்கவிட்டு
 வனத்திற்குச் செல்லுதல் நீதியாகாது; ஆதலால், எங்க
 றாக்கு விளங்க இதற்கு விடைகூறல் வேண்டும் என்று
 பணிவாகக் கூறினார். தனது மந்திரிகள் இவ்வாறு கூறி
 யதைக்கேள். அப்பைவராக்கிய அரசன் அவ்வாறு
 நோக்கி, “உலகம் சத்தியம்; அஃதென்றுமறந்துள்ள
 நினைத் திருப்பவர்க்கு உலகம் சத்தியமாகாது; அழி
 ந்துபோம் என்று எவ்விதமாகக் கூறினாலும் விவக
 முண்டாகாது; எனக்குரிய இவ்வுரஸின் தன்மை யற்ப
 மானதாம்; இதனாலுண்டாகுந் துன்பத்தினை அள
 வில்லையாம்; அரசின்றன்மை யவ்வாறிருந்தலைத் தத்துவ
 ஞானசாஸ்திர ஆராய்ச்சியில்லாமையால் நீங்களறியா
 திருக்கின்றீர்; நீங்கள் இவ்வுலகவாழ்வு இன்பமயமென்று
 எக்காரணத்தால் தீர்மானித்தீர்கள்; இனி யெக்காலத்
 தில் உங்களுக்கு இவ்வுலகவாழ்வு இன்பமயமானதன்று;
 துன்பமயமானதென்று தோன்றும்? தத்துவஞானசாஸ்திர
 ஆராய்ச்சியில்லாத உங்களுக்கு உலகவாழ்வு இன்ப
 மயமானதென்னும் யுக்தியே யுண்டாகும்; யான் பொரு

நான் கூறிய இதற்கு யுத்தி தோன்றாது” என்று பல விதம் கூறியிருக்கிறார்களே. “நீங்கள் நல்லுங்கள், நல்லுங்கள்” என்று சொல்லி, அவர்களை யங்கு நிறுத்தி, தனது அரண்மனையினின்றும் நீங்கி, அந்நகரவீதியில் நடந்துசென்றான். அரண்மனையிலிருந்து தனியே நடந்துசெல்லும் ஆவ்வரசனை அந்நகரவாசிகள் யாரும் துணை வந்துகண்டு, பெருந்துன்பமுடைந்து அவனை பின்புதொடர்ந்து சென்று முகம்வாடி உடல் மெல்லி கட்டோசைபோல வென்றுவந்த தழுதார்களால்

[தனதுத் தோடார் தழுதார்களுக்கே .

அச்சன் சமாதானம்

அரசன் தன்னைத் தனது அவதாரத்தையுமு கின்ற தனது நகரவாசிகளை நோக்கி, “என்மீது அன்பு மிக்க குடிகளே! † எவரும் தாந்தாஞ்செய்த வினையுள விற் கேற்றவாறு தாம் தாம் பிறப்பினர்; மாறியபிறப்பார்; எவரும் தாந்தாஞ்செய்த வினையுளவிற் / கேற்ற

† “தாந்தாழுன் செய்தவினை தாமே பனுபவிப்பார், பூந் தா மனையோன் பொறிவழிவே - வேந்தே, ஏழத்தாரை யென்செயலா மூரெல்லா மொன்று. ஒழுத்தாலும் நிபாமோ விதி” என்பது நல்வழி.

வாறு தாம் தாம் சுகதுக்க வடிவபோகங்களை யனுபவிப்பர்; மாறியனுபவியார்' என்று சாஸ்திரங் கூறுமாயின், யார்க்கு யார் துணையாவர்? இவ்விஷயத்தை நீங்கள் ஆலோசனை செய்துபாருங்கள்; ஆதலால், எவரும் தத்தம் சரீரம் நன்றயுள்ளபோதே விரைந்து, நமக்குத் துணையாயிருப்பவர் யாரென்று ஆராய்ந்து, தாம்தாம் அத்துணைவரை யடைதல் நியாயமாம். வினை காரணமாக நம்மை யடையுந் துணைவர் துணைவராதல் கூடுமோ? துணைவர் வினையுள்ளவளவும் நம்மோடு கூடியிருப்பர்; அவ்வினை யொழியுமாயின், அவர் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்துபோவர்; வினையளவாக வரும் துணைவரது இயல்பு இத்தகையதாம்; மெய்யுணர்வின் இயல்பு அத்தகையதன்றும்; இனி நான் உங்களிடத்தில் அரசனாக விருக்க வினையானதில்லை; அவ்வினை அனுபவத்தா லொழிந்துபோயது; அதனால் யான் தத்துவஞான மொன்றையே விரும்பி, பரிசுத்தமான வனத்தை யடைய விருப்பங்கொண் டிருக்கின்றேன்; நீங்கள் நில்லுங்கள்; நில்லுங்கள்" என்று கூறி அன்னியர்போலச் சென்றனன். அரசன் அவ்வாறு கூறி அன்னியர்போலச் செல்வதைக்கண்ட அவர்கள் கண்ணீர் சொரியக் கதறியழுது, அவ்வரசன்பின் செல்லாது நின்றார்கள்.

[தன்னைவந்து தடுத்த தன்னுறவினர்க்கு
அரசன் சமாதானங் கூறல்].

மகாராஜனது சுற்றத்தார் தமது வேந்தன் துறவறத்தை மேற்கொண்டொழுக விரும்பி வனத்திற்குச் செல்வதையறிந்து வந்து, அவ்வரசன் பின்னே சென்று “நீங்கள் வனத்திற்குச் சென்றால், எங்களை யாவர் காத்திரட்சிப்பார்? ஒருவருமில்லே! ஆதலால், நற்குணங்களுக்கு உறைவிடமாயுள்ள தாங்கள் எங்களைப் பரிதவிக்கவிட்டு வனத்திற்குச் செல்லுதல் நீதி ஆகாது” என்று கூறினார்கள். தனது உறவினர் கூறியவற்றைக் கேட்டவரசன் அவர்களை நோக்கி, “என்னை நீங்கள் இவன் நமது உறவினனென்றெண்ணித்தொடர்ந்து வருவது தகுதியாகாது; ஆராய்ந்துநோக்குமிடத்து எல்லாவயிர்களுக்கும் உறவாயிருப்பது ஞானமாம்; பகையாயிருப்பது அஞ்ஞானமாம். ஆதலால், நீங்கள் உறவாயிருப்பதான அந்த ஞானத்தை யடைந்து, பகையாயிருப்பதான இந்த அஞ்ஞானத்தினின்றும் நீங்கி, (*பன்மையில்லாது) † ஒருமையாக உறவாயிருப்பது ‡ தனக்குத்தானேயா மென்றுணர்ந்து, தனக்கு அன்னியமாயுள்ள உறவினரை யொழித்து,

* பன்மை - பல. † ஒருமை - ஒன்று. ‡ தனக்கு - ஆத்மாவிற்கு.

இனிமையாக விருப்பிராக்' என்று கூறி அன்னியன் போலச் சென்றான்.

[தன்னை வந்து தடுத்த தனது தந்தைதாயர்க்கு
அரசன் சமாதானங் கூறல்].

பின் அம்மகாராஜனது தந்தைதாயரிருவரும் பெறலரும் புத்திரன் தவஞ்செய்தற்பொருட்டு வனத்திற்குச் செல்லுகின்றனென்றறிந்து, உணம்புனத்தது உடல்நடுங்கிப் புத்திரவிருப்பத்தால், தமது புத்திரனது பின்னேசென்று, “மைந்தனே! இங்கேவா? வயோதிகராகிய எம்மிருவரையும் பாதுகாப்பதற்கு நீ எவரை யேற்படுத்தியிருக்கின்றாய்? உன்னுடைய மனம் எங்கே சென்றிருக்கின்றது? மகனே! உன்னுடைய திருமுகத்தை பெமக்குத் திருப்பிக்காட்டக்கடவாய்; உன்னை நோந்து பெற்றவயிறு எரிகின்றது” என்று கூறினார்கள். தனது தந்தை தாயருரைத்த மொழிகளைக்கேட்ட அரசன் அவர்களை நோக்கி, “ஆத்மாவை நோக்குமிடத்து, † நித்

---

† நித்தியம்-உற்பத்தி நாசமில்லாதது. அநித்தியம்-நாசமாவது, உற்பத்தி நாசமாவதுடையது. உயர்நாசகாரணம்-முதற்காரணம்; உற்பத்தி ஸ்திதி லயங்களின் காரணம் முதற்காரணமெனப்படும். கடத்திற்கு மண் உற்பத்தி ஸ்திதி லயகாரணமாயிருப்ப திங்குணர்தற் பாலதாம்.

தியமாயுள்ள அதற்குத் தாய்தந்தையர் எப்போது மிலராவர்; இவ்வுடம்பை நோக்குமிடத்து அநித்தியமாயுள்ள அதன்னைச் சிறிதும் நீர் உபாதான காரணமன்று; ஆனால், அஃது ஆவரணம் விட்சேபமென்னுமிரண்டுசக்திகளையுடைய மாயையினின்றும் சொப்பனப் பொருள்களையோல உண்டாயதாம்; இவ்வியல்பினை இங்காராயுமிடத்து இவ்வுலகத்தில் என்னை மகனாகப்பெறுதவர் ஒருவருமில்லாவர்; நீங்களும் அக்தன்மையரேயாவீர்; எம்மை மக்களாகப் பெறுதவ ரொருவரு மில்லென்னும் பூரண அறிவில்லாதவர்களே! நீங்கள் நில்லுங்கள்; நில்லுங்கள்” என்று கூறி அன்னியன்போலச் சென்றனன்.

[கள்ளை வந்து தடுத்த தன் மனைவிக்கு

அரசன் சமாதானங் கூறல்].

மகனிருக்குரிய இலக்கணங்களைக் கூறும் நூலில் சொல்லப்பெறும் இலக்கணங்களை யெல்லாம் தனக்குரிமை

* ஆவரணம் விட்சேப மென்னு மிரண்டு சக்திகளையுடைய அநாதிபாவ வடிவ அஞ்ஞானம் மாயையெனப்படும். (1) ஆவரணத்திற்கு (மறைப்பிற்கு)க் காரணமாய சக்தி ஆவரண சக்தியாம்; (2) விட்சேபத்திற்கு (தோற்றத்திற்கு)க் காரணமாய சக்தி விட்சேபசக்தியாம்.

யாகவுடையவளாகிய அஸ்வரசனது நன்மனையாள் தன் கணவன் நாட்டைத்துறந்து தவஞ்செய்யக் காட்டிற்குப் போகின்றாளுென்றறிந்து, நடுநடுங்கி வந்து, தன் கணவனைப் பின் தொடர்ந்து சென்று, மனமுருகி, அவனெதிரே நின்று, அன்போடு அஸ்வரசன் பாதங்களை வணங்கிக் கதறியழுது, பதைபதைத்து, கண்களிலிருந்து நீர் தாரைதாரையாக வொழுது, “உம்மைவிட்டுலகத்தில் ஒரு கணப்போதேனுமிரேன்; இறந்துபடுவன்” என்று கூறினாள். தன் மனைவி கூறியதைக்கேட்ட அரசன், அத்தையலை நோக்கி, “மின்னற் கொடி போன்ற இடையை யுடையாளே! நீ யான் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேட்கக்கடவாய். உன்னுடைய நாயகனை உனக்குள்ளே நோக்கி நிற்கமாட்டாமல், உன்னுடைய நாயகனல்லாதஎன்னையே நீ என்னுடையநாயகனென்று கருதிக் கலங்குவதேதோ? இஃதறிவீனமாம். யாவர்க்கும் நாயகனாக விருப்பவன் பரமேசுவரனாவன்; அவனையே யான்தேடிப்போகின்றேன்” என்று கூறினான். அதனைக்கேட்டு அம்மங்கையர்க்கரசி “ஞானமானது ஆண்பாலர் பெண்பாலரென்னு மிருதிறத்தார்க்கும் பொதுவாக விருப்பதாம்; அது பொதுவென்பது சாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சாஸ்திரங்கள் துறவறத்

தை யேற்பவர் அத்துறவறத்திற்குத் தடையாயுள்ள மனையானையல்லவோ முன்னர் விடவேண்டுமென்று கூறுகின்றன; அவை எனக்கு நாயகராகிய உம்மையான் விட்டிருக்க வேண்டுமென்று கூறுகின்றனவோ; துறவறநூல்கள் எனக்குஎன்ன! சொல்லுகின்றன? ஒன்று மில்லையே! ஆனதால், உம்மைத்தவிர வேறுகதிரெனக் கல்லையெனவெண்ணியான்தேவரீரையடுத்தேன்” என்று கூறினான். அரசன் தன் மனைவி கூறியவற்றைக்கேட்டு வியந்து, “மாதரசியே! நீ சாஸ்திரவிதி கடவாது பேசினாய்; ஆதலால் நீ விவேகியே யாவாய்; யானோ தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தி னாசையையொழித்து வனத்திற்குச் செல்லுகின்றேன்; “கற்பெனப் படுவது சொற்றிறம் பாமை” என்று சாஸ்திரங் கூறுதலின், என்சொல்லேத் தடுத்துப் பேசுவது உனக்கு விரதமாகாது; நீ நாட்டிற்குச் செல்லக்கடவாய்” என்று கூறித் தன் மனைவியை விட்டு, அன்னியரைப்போல நீங்கிப்போனான்.

[அரசன் மனைவி வருத்தமுற்றுத் திரும்பித் தன் மாதுலன் வீட்டைத் தல].

பெண்கள் விரிவாயுள்ள ஞானசாஸ்திரங்களை யோதியுணர்ந்திருந்தாலும், தமது கணவர் தம்மை விட்டு விலக வாழுதல் அருமையாய் காரியமாதலால்,

அப்பத்தினிநங்கை அன்னியன் போலத் தன்னைவிட்டுச் சென்ற தன்னாபகனது செயலைக்கண்டு ஏக்கமுற்றுப் பதைபதைத்து நிற்கமுடியாது ஒவென்று கதறியழுது, தனது பிராரத்தவினையே வெறுத்துச் சோர்வுற்று, மறைவானவிடத்தில் ஒருவர்க்குந் தெரியாது நின்று மனமுருகித் தேம்பிபழுது கீழே விழுந்து, “வேந்தனே! உன்னைவிட்டு லகத்திலிருக்கவோ என்னை நசன் படைத்தான்? உமக்கும் எனக்குமுள்ள வினையின் சம்பந்தமும்இன்றளவில் ஒழிந்துவிட்டதோ? என்னோடு கூடி வாழ்ந்து பிரிந்து சென்ற உம்மையினி யெக்காலத்திற் காண்பேனோ!” என்றழுது, தன் கணவனுடன் போகாது திரும்பி, நகரத்தையடைந்து தனது * மாதலனது சார்பிலிருந்தனர்.

[வனத்திற்குச் சென்ற அரசனது

நிலைமையைக் கூறல்].

அரசன் தனது நகரத்தைவிட்டு நகரங்களையும் நாடுகளையும் கடந்துசென்று, வனத்தையடைந்து, அங்கு இரவும் பகலும்ஆத்மாளிலேயேநிலையாகவிருந்து சமாதி செய்கின்றவர்க ளிருக்குமிடத்தைச் சேர்ந்து, பரமா

---

* மாதலன் - அம்மான் (தாயுடன் பிறந்தவன்).

சிரியர் தனக்கு உபதேசித்த மகாவாக்கியத்தின் அரிய பொருளை அவர்களிடத்து ஐயந்திரிபுநீங்க வினாவி, அதற்கவர்கள் விடைகூறக்கேட்டுத் தெளிந்து, அதனால் ஸ்திரமனமுற்று, எவர்களுக்கினாலும் அதனால் கலங்காத ஞானதீரமுடையனாய், பசிவந்தபோது ஊர்க்குள் சென்று பொறுமைபாகவிருந்து, வீடுதோறும் பிச்சையுணாவினைக் கையையே பாத்திரமாகக்கொண்டு வாங்கிச் சிறிதும் வெறுப்பின்றி, அவ்விடத்திலேயே யுண்டு, அங்கு உலக நாட்டமுடையோர் இவ்வுருவம் பேபென் றெண்ணிச் சிரிக்க, அதற்கு வெட்கமுறாது, இக லோகத்திலும் பர லோகத்திலும் ஆசை யொழிந்து, ஏகனாக உலாவுவானான்.

அந்தத் தவராஜன் தங்கி வசிக்கு மிடமொன் றேற்படுமாயின், அதனால் யான் எனது என்னும் பற்றுண்டாகுமென்றெண்ணி, ஓரிடத்திலும் தங்கி வசிப்பதிலனாயினான்; எவ்வெவ்விடத்திலும் ஏகனாகவே உலாவி, நிர்விகற்பசமாதி செய்வதைவிட மலகமுகமாகத் திரும்பாது அச்சமாதியிலேயேயிருக்கத்தீர்மானித்து, தானிருந்த இருந்த இடங்களிலெல்லாம் ஏகமாகிய தன்னையே நோக்கியிருந்தான். ஏகமாகிய தன்னையே நோக்குதலாகிய நிர்விகற்பசமாதியி விருக்கும் அத்துறவரசன் அது பூரண நிலையை யடைந்தபோது, தோன்றுகின்ற

மகாமகோபாத்யாய.

உ. வே. சாமிநாதையர் துறவு நுலையார்

இவ்வுலகம் எவ்விடத்தினின் றுந் தேதான் றுகின்றதென்று
 நோக்கினான்; அவ்வாறு நோக்கியதனால் அது நினைவில்
 தோன்றுகின்றதென் றுணர்ந்தான்; பின் தோன்றுகின்ற
 அந்நினைவும் எவ்விடத்தினின் றுந் தேதான் றுகின்றதென்று
 நோக்கி நின்றான்; அவ்வாறு நோக்கியதனால் அது
 தோன்றுகின்ற விடத்தைப்பார்த்து, அது சொருபத்தில்
 தோன்றுகின்றதென் றுணர்ந்தான்; அதனால் (உலகம் நினை
 விற் றேன் றுகின்றது; நினைவு சொருபத்திற் றேன்று
 கின்றது) சொருபத்தைத் தவிர நினைவில்லை; நினைவைத்
 தவிர உலகில்லையென் றுணர்ந்து) தோன்றுகின்ற பொருள்
 களெல்லாம் ‡ தன் சொருபமே யாமென் றுணர்ந்தான்;
 பின் தோன்றுகின்ற பொருள்கள் (நாம ரூபங் ளுக்கிய
 விடத்து)† அஸ்திபாதிப் பிரியமாகத் தோன்றுவனவாம்;
 அதனால் அவை அச்சொருபமே யாமென் றுணர்ந்து,
 அஸ்திபாதிப் பிரிய வடிவமாக விளங்குகின்ற நமது சொரு
 பத்தின்கண்கயிற்றின்கண் அரவுபோலத் தோன்றுகின்ற
 இவ்வுலகம் அசத்தே யாமென்று தெளிந்து, எஞ்ஞான்று
 மொருதன்மையதாக விளங்குகின்ற சிவ சொருபந்தானாக

‡ தன் சொருபம் - தனது நிஜவடிவமான ஆத்மா.

† அஸ்திபாதிப் பிரியம் - உண்டாய்த் தோன்றியே யின்ப
 மாதல். அஸ்தி-சத்து; பாதி-சித்து; பிரியம்-ஆநந்தம்.

ஒருசலனமு மில்லா திருந்தனன்; அப்பால் நகரந்தோ
 றும் (நாடுதோறும்) காடுதோறும் சென்று ‡ பூப்பிர
 தட்சிணஞ் செய்துவந்து, தோன்றிடும் பொருள்களைச்
 சிவசொருபமாகப் பார்க்கும் பார்வை மாறுபடுவதில்
 லாது, பசி பிணி முதலியவற்றால் தளர்வதில்லாத மனத்
 தினையுடையவனாகி, (சித்துஞ் சடமுஞ் சிவத்தை
 விடவில்லை; அதனால், யான் சிவசொருபரா யிருக்
 கின்றேனென்னும்) சுத்தநிலைமையைப் பெற்று
 * மோட்ச சொருபமாக விளங்கினான். இவ்வாறு
 விளங்கிய அத்துறவரசன் எந்தத்திக்கிற்கும் அரசன்
 எம்மைவிட வேறொருவரில்லைபென்று பரிபூரண நாட்
 டத்தா லுண்மையாக எண்ணி, தனது ‡ நிஜவடித்
 தில் தனது கற்பிதவடிவத்தைத் தத்துவமசி மகாவா
 க்கியார்த்த விசாரஞ் செய்தோடுக்கி, (அஸ்திபாதிப்
 பிரியத்தால்) தோன்றிடும் பொருள்க ளனைத்துமாகிச்
 சுயம்பிரகாசவடிவமா யிருந்தனன்; பிறகு (தேகத்திரய
 விலட்சணமாய், அவஸ்தாத்திரயசாட்சியாய், சச்சிதா

‡ பூப்பிரதட்சிணஞ் செய்தல்-பூமியை வலமாகச்சுற்றிவரல்.

* மோட்சசொருபமாதல் - ஒருபற்றுமில்லாதவனாதல்.

‡ நிஜவடிவம் - சிவசொருபமாயுள்ள ஆத்மா; கற்பித
 வடிவம் - ஜீவன்.

நந்தவியாபக சங்கர வடிவமாயுள்ள) தானேயல்லாமல் வேறொன்றும் உண்மையாகத் தோன்றுவதில்லாத பாரமார்த்திக தசையில் தோன்றி விரைந்தழியும் மின்னலை யொத்த உலகமானது மித்தையாம் ; கற்பிதமாம்; பொன்னைத்தவிரப் பூஷணமில்லாமேபோல என்னைத் தவிர வேறொருபொருளு மில்லையாமெனத் தெளிந்தனன்; பின்னர் உலகத்தைத் தனக்கன்னியமாக வுணர்ந்தால், அது பந்தத்திற்குக் காரணமாம்; அதனைத் தானே பாகவுணர்ந்தால், அதுமுத்திக்குக்காரணமாம்; தோன்றுகின்ற பொருள்களெல்லாம் என்னினைவிற் றோன்றுகின்றனவேயாம்; ஆதலாலவைஎன்னினைவைத்தவிர வில்லையாமென்று சிந்தித்து நன்றாகவுணர்ந்து வேற்றுமையில்லா திருந்தனன் ; பின், உலகம் தனதோர் ஆக்கிசைக்கரத்தின் கீழானதாகக் கம்பீரமாக விருந்து, அதனை அரசாட்சி செய்யும் அரசனது செல்வமும் அதனாலாகிய போகமும் துரும்புபோலத்தோன்றுதற்குரிய அந்தத்தத் துவளானவுலகிற் கரசாகி, அதனை முறைதவறாமையாக யுகமதி யென்னும் யுக்தியினாலும் சற்குருவினுபதேசத்தாலும் ஆளுவானாயினான்; அதனால் சர்வதுக்கமும் நிவிர்த்தியாயுள்ள (சீவன் முத்தி) உலகத்தை யடைந்து

† கிருத கிருத்தியனான்; அப்பால் பந்தம் என்பதும்
மோட்சமென்பதும் எஞ்ஞான்றும் (உண்மையாக) இல்லை
யாம்; எஞ்ஞான்றுமிருப்பது ஏகமான பரப்பிரஹ்மமே
யாம். தீவினையுடையோர் இவற்றையுணராத தத்தமது
சங்கற்பத்தால் பந்தமென்றும் மோட்சமென்றும் பலவாறு
கற்பித்துக்கொண்டு மிக மயங்குகின்றனர் ; ¶ நாசோற்
பத்தி யில்லாத பரப்பிரஹ்மம் நாமே யென்று அதனை
யெப்போதும் சுருதியுத்தி அனுபவங்களால் நோக்கி,
அந்தப் பரப்பிரஹ்மமாகவே விளங்கினான் ; அதன்பின்
குறைவென்பது சிறிது மில்லாத பூரணவடிவமாகி, உள்
ளங்குளிர்த்து சோகமொழிந்து, சிறிதளவாகவேனுந்
துன்பமில்லாம லின்புருவமாகி, வசிப்பதற்குரிய இடம்
இவ்விடமென்று ஒரிடமுமில்லாமல் சர்வபரிபூரணமாக
விளங்குவதையே யிடமாய்க் கொண்டிருந்தான். எங்
குந் தானாய் நிறைந்து நின்ற ஏக பரப்பிரஹ்மமாக
விளங்கும் இராஜ்ஜியத்தை யாளுகின்றவனும் தடை
யில்லாமல் எவ்விடமும் (எப்பொருளும்) தானே
யாமென்றுணர்ந்தவனுமாகிய அவ்வுரசன் பெருங்

† கிருதகிருத்தியனாதல் - செய்யவேண்டிய செயல்களே
யெல்லாம் செய்து முடித்தவனாதல்.

¶ நாசோற்பத்தி - நாசமாதலும் உற்பத்தியாதலும்.

காய மிருந்து நீங்கிய பாத் திரத்தின் தன்மையைப்போல அருவமனத்தைப்பற்றி உருவமனத்தையொழித்து ஆந்தவடிவானான். † உருவமனம் அருவமன மென்னுமிரண்டனுள் அருவமனம் சீவன் முத்தர்களிடத்திருப்பதாம்; அஃது அவர்கள் விதேக முத்தியடையும்போது நாசமாவதாம். அந்த ஞானவேந்தன் அவ்வருவ மனத்தோடுகூடித் தனது சொரூபத்தினின் றும் பிறழாதிருக்கும் நிலைமையினைச் செவ்வையாகச் சற்குருவருளால் பெற்றுக் ‡ கேவல வடிவமாகி யிருந்தனன்.

† “ மனநாசஞ் சொரூபமென்று மரூப மென்றும் வகுத்துரைப்பா ரிருவகையா வருமி வற்றில், வினவாத சீவன்முத்தரிடத்தி லொன்றும் விதேகமுத்தரிடத்திலொன்று மேவுங்கண்டாய், தனதான சத்துவமாய் மனஞ்சே டித்துத் தமசாச சுணசித்தல் சொரூப நாசம், அனகாசத் துவந்தானு மிலிங்க தேக மடங்கும்போ தடங்குதலே யரூப நாசம்.” என்று கைவல்லிய நவநீதங் கூறுகின்றது. உருவமனம் - சத்துவம், ரசசு, தமசென்னும் முக்குணத்தோடு முள்ளமனம்; அருவமனம் - சத்துவகுண மாத்திரமுள்ள மனம்.

‡ கேவல வடிவமாதல் - ஏகவடிவமாகவிளங்குதல்.

[மகாராஜனது மந்திரிகளுள் ஒருவன்
தன்னரசனது வரலாற்றைக் கேட்டுச் சென்று
அம்மகாராஜனைக் கண்டு பேசுதல்].

மகாராஜனது மந்திரிகளுள் ஒருவனாக முன்பிருந்த ஓரதிகாரி புருஷன் தனது வேந்தன் தத்துவ ஞானத்தைப் பெற்று, உத்தம முனிவனாகி யெவ்விடத்திலும் ஞானசித்தி யுடையவனாய் லாவியருதலைப் பிறர் சொல்லக்கேட்டு, நம்மரசனைக் கண்டு பேசவேண்டுமென்று கருதி, அம்மகாராஜ னிருக்கு மிடத்தைத் தேடி வந்தடைந்து, அந்தச் சிவராஜயோகியைக் கண்டு, அவ்வியோகியினது திருவடிகளை வணங்கி, பூமியைப் பூவணையாகவும், ஆகாயத்தை † மேற்கட்டியாகவும், ‡ சந்திராதித்தரை விளக்காகவும், (இயல்பாக வீசும்) காற்றைச் சாமரையாகவும், சர்வசங்கபரித்தியாகத்தை மனைவியாகவும்கொண்டு தானாந்தவடிவமாக விளங்கி, தேர் யானை குதிரை காலாள் என்னும் சதுரங்க சேனை நமது நகரத்தைச் சூழாரிற்க இரத்தினசிங்காதனத்தில் பலவிதமாய் அலங்காரத்தோடிருந்தோமேயென்பதை அற்பமாகவேனுமெண்ணுது,

† மேற்கட்டி - விதானம். ‡ சந்திராதித்தர்-சந்திரன், சூரியன்.

கோவண மொன்றைக் கட்டிக்கொண்டு, உடம்புமுற்றும் பிறர் இவரின்னாரென்று கண்ணிராதவாறு விபூதியைப் பூசிக்கொண்டு, தலைமயிரை விரித்துக் கொண்டு, “பிறர் கருணைசெய் தேறியருளல் வேண்டும்; கருணைசெய் தேறியருளல் வேண்டும்” என்று வேண்டிக் கொண்டு வந்துள்ள யர்ணையின் மீதும் தேரின் மீதும் ஏறிச்செல்லாமல், எவ்விடத்திற்கும் நடந்தே சென்று, குறிப்பிட்டதொரு வீட்டிற் சென்று பிச்சையேற்றுண்பதில்லாமல், ஊர் முற்றுஞ் சென்று பிச்சையேற்றுணவுண்டு, இராஜாங்க கோலங்களையொழித்துத் தவக்கோலத்தை மேற்கொண்டு ஒருவனு யிலாவும் தன்னரசனை நோக்கி, “வேந்தர் வேந்தே! உலகத்தில் உமக்கு மேம்பட்ட அரசரொருவருமில்ர்; அங்ஙனமாக, நீவீர் இத்தவவேடங் கொண்டு எவ்விடத்துஞ்சென்றுலாவி வருதல் எதனைப்பெறுதற் பொருட்டாம்? இத்தவவேடங் கொண்ட உடம்பால் நீவீர் இவ்வரசு போகத்தையன்றியடைவது யாதாம்? எனக்கு நல்லறிவு உதயமாமாறு அதனைக்கூறியருளல் வேண்டும்; சுவர்க்க முதலிய பதவிகளை யடைய விரும்பினால் முன்னரில்லறத்தை மேற்கொண்டொழுகி, அறத்தை நிலைபெறச் செய்து வருதல் முறைமையாம்; சர்வதுக்க நிவிர்த்தி பரமநந்தப்

பிராப்தி யென்னும் மோட்சத்தையடைய விரும்பினால் ஆத்மதரிசனஞ் செய்ப முயலுதல்வேண்டும்; ஆத்ம தரிசனத்தால் மோட்சமுண்டாவதாம்; தேவரீர் இவ்விரண்டனுள் எதனை விரும்பி இப்பரதேசிக் கோலங்கொண்டீர்” என்று வினாவினான்.

[மகாராஜன் தன் மந்திரி வினாவியதற்கு

விடை கூறல்]

அதற்கு மகாராஜன் “நற்குண நற்செயல்களைப் பொருந்துதலுடையவர்திரிகளுள்மேம்பாடுடையவனே! நீ பொருத்தமாக எண்ணேநோக்கி வினாவினாய்; இமை கொட்டு மளவு காலமாயினும் மனம் இதுவேண்டும், அதுவேண்டாம் என்று விஷயங்களில் செல்லவாறு பொறுமையோடு கேட்பாயாக; நான் நீ வினாவிய வினாவிற்குத் தக்கவிடை கூறுகின்றேன். ‘உலகத்தில் உமக்கு மேம்பட்ட அரச ரொருவருமில்’ என்று நீ கூறியாய். அஃது அங்கீகரிக்கத் தக்கதே யாம்.

‘சுவர்க்க முதலிய பதவிகளை யடைய விரும்பினால் முன்ன ரில்லறத்தைக் கிரமமாக மேற்கொண்டொழுகி அறத்தை நிலைபெறச் செய்து வருதல் முறைமையாம்’ என்று நீ கூறியது அங்கீகரிக்கத் தக்கதாம். ‘ஆத்ம

பரிசனத்தால் மோட்சமுண்டாவதாம்' என்று நீ கூறினாய்; துடுப்பபாரச் சேற்றில் பிரியங்கொண்டு நன்றாக அழுநிக் கிடப்பவர்க்கு ஆத்ம தரிசனஞ் செய்வது எவ்வாறுண்டாகும்?

மனம் ஒரு காலத்தில் சப்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்த, மென்னும் விஷயமைந்தனாய் ஒன்ற னிடத்தில் செல்லுவதன்றி பிரண்டனிடத்திற் செல்லுவதில்லையாம்; அவ்வாறே அஃது ஒரு காலத்தில் ஒன்றனை நினைப்பதல்லாமல் இரண்டனை நினைப்பதில்லையாம்; அங்ஙனமாயின் † அஷ்டாவதானத்தைச் செய்தல் சம்பவிக்கின்றதே யென்று நீ சங்கித்தல் கூடும். அஷ்டாவதானஞ் செய்வது மனம் விரைந்து விரைந்து புறநோக்கமாகுங் காலணத்தால் ஒரு காலத்தில் நடைபெறுவது போல தோன்றுகின்றது. உற்றுநோக்கினால் அஃது ஒருகாலத்தில் நடைபெறுவதில்லை, ஆனால் பல்காலத்தில் விரைவாக நடைபெறுவதென்று தோன்றும். மோட்சநிலைபெற்ற உள்ள நோக்கத்தால் விளங்குவதாய்.

† அஷ்டாவதானம் - எட்டுக்காரியங்களை யொருகாலத்தில் தொடர்பாகக் கவனித்தல்.

‡ உள் நோக்கம் - மனம் புறத்துப் போகாது மடங்கி யொருதலைப்பட் யெனையே நோக்கி நிற்கல்.

வடிவ சம்சாரம புறநோக்கத்தால் விளங்குவதாம். இவ்விரு நோக்கத்திற்கும் விளக்கமாக யுக்தி கூறுகின்றேன்; கவனமாகக் கேட்கக் கடவாய்.

கங்கையாற்றிற்குத் தென்திசையில் வசிப்பவர் அத விடத்துச் சென்று முழுத வடதிசையை நோக்கிச் செல்லாது தென்திசையை நோக்கிச் செல்லுவாராயின், அக்கங்கையாற்றின்கண் சென்று முழுகுதல் கூடுமோ? கூடாதன்றோ? அரசர்கள் உலகம் பகை பிணி முதலியன வில்லாது வாழ்தற் பொருட்டு மந்திரிகளுடன் ஏகாந்தமான விடத்திருந்து ஆலோசனை செய்பவராயிருக்கின்றனர்; அவர்கள் மோட்சமடைதல் எங்ஙனம்? கங்கையாற்றிற்குத் தென்திசையில் வசிப்பவர் வடதிசையை நோக்கிச் செல்லாமையால் கங்கையை யடையாமையால், இல்லற வாழ்க்கையிலிருப்பவர் புறநோக் குடையதற்கு விருத்தலால் மோட்சத்தை யடைவதில்லை. மந்திரி! நீ இவ்விஷயத்தை நன்குத்து நோக்கக் கடவாய்.

ஒருவனுக்குக் குடும்பம் பகையாகத் தோன்றுமாயின், அவன் மறுபடியும் அக்குடும்பத்தில் அன்பு வைத்து அதனை மேற்கொண்டொழுகுவானோ? குடும்

பம் நமக்குப் பகையாயிருக்கின்றதென்று தூலாராய்ச்சி யாவாக வுணர்ந்தவர் குடும்பத்தை விட்டு நீங்குவதே யில்லையாம்; ஆனால், அவர் எல்லாம் சிவமயம் என்று கூறி வாசக ஞானிகளா யிருந்தொழிவர். “நாசோற்பத்தி யில் லாத போட்சத்தை யடைந்து பிறப்பை யொழித்தற குத் தத்துவஞான மொன்றே போதுமானதாம்; துறவற த்தை மேற்கொண் டொழுதுகல் வேண்டுவ தின்றும்” என்று ஞானசாஸ்திரங்கள் கூறுதல் மந்தாதிகாரியை நோக்கியேயாம்; ஆனால், அவை அதிதீவிர அதிகாரிகளை நோக்கி அவ்வாறு கூறுவதில்லையாம்.

[மகாராஜன் தன் மந்திரிக்குத் தத்துவோப

தேசஞ் செய்தல்.]

தோன்றுகின்ற பொருள்களி னியல்பையும் அவ ற்றை முதற் காரணமாயும் நிமித்தகாரணமாய் மிருந்து தோன்றச் செய்கின்ற பொருளி னியல்பையும் விளக்க மாக வுனக்குக் கூறுகின்றேன்; பிறவித்துன்பமொழிய அவற்றை நீ கேட்கக்கடவாய். தோன்றுகின்ற பொருள் கள் அநித்தியமும் அசுத்தமும் துக்கமுமாக விருப்பன வாம்; அவற்றைத் தோன்றச் செய்கின்ற பொருள் (சிவம்) நித்தியமும் சுத்தமும் சுகமுமாக விருப்பதாம்.

[தேக நிலைபாமையைக் கூறல்.]

நமக்குப் பாஸ்ப்பருவமானது விநைந்து போய்விடும்; அதன்பின் வரும் குமாரப்பருவமானது அங்ஙனமே போய் விடும்; அப்பால் வரும் யௌவனப் பருவமும் அங்ஙனமே போய்விடும்; இதன் முடிவில் வயோதிகப் பருவம் வருவதாம். இது வந்தபோது நாம் தடியைப் பூமியிலுன்றிக் குனிந்தெழுந்து தள்ளாடி நடக்கும் நிலைமையை யுடைப்பவராவோம். அப்போது யமன் நம் முயிரைக் கொண்டுபோக வருவான்; அவன் நம்முயிரைக் கொண்டு போனவுடனே நமக்குரியவரா யுள்ளா ரனைவரும் கல்லென்றிரைச்சலிட்டமுது, நமக்குள்ள பெயரை நீக்கி, நம்முடம்பிற்குப் பிணமென் றொருபெய ரிட்டு அதனைச் சடுகாட்டில் கொண்டுபோய் வைத்துத் தீழுட்டி யெரித்தல் நிச்சயமாம்.

நம்முடம்பு கருப்பைக்குளிருக்கும் போது மழிந்து போவதாம்; கருப்பையிலிருந்து தோன்றிய பின் பால (குழந்தை)ப் பருவத்திலும் அழிந்து போவதாம்; குமாரப் பருவத்திலும் அழிந்து போவதாம்; யௌவனப் பருவத்திலும் அழிந்து போவதாம்; ஒவ்வோரவயவமும் நடுங்குதற் கேதுவாய வயோதிக (கிழ)ப்பருவத்திலும்

அழிந்துபோவதாம். பால, குமார, யௌவன, வயோதிக மென்னும் நால்வகைப் பருவமும் ஏற்பதற்குரிய உடம்பு அந்நால்வகைப் பருவத்துள் எந்தப் பருவத்திலாவது உயிர் நீங்கப் பெற்றழிதல் அதற்கியல்பா யிருப்பதாம். நாம் உடம்போடு கூடிவாழும் வாழ்க்கை இவ்வாறு நிலையில்லா திருப்பதாம்.

[உலக நிலையாமையைக் கூறல்.]

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயமென்னும் பஞ்ச பூதங்களும் அழிந்து போவனவாம்; சூரியனும் சந்திரனும், நட்சத்திரங்களும் அழிந்து போவனவாம்; வஞ்சனை செய்வதை யியல்பாகவுடைய அசுரர்களும் அழிந்துபோவார்கள்; தேவருலகமும் அழிந்துபோவதாம்; ஆற்றலாலும் தவத்தாலும் சிறந்த அரசுக்களும் அழிந்து போவார்கள்; இந்திரனது பதவியும் அழிந்து போவதாம்; பிரமனது பதவியும் அழிந்து போவதாம்; திருமாலது பதவியும் அழிந்துபோவதாம். பரம்பதமொன்றே அழியாதிருப்பதாம்.

[தேகத்தின்ழிவைக் கூறல்.]

நம்முடம்பு தோல், இரத்தம், எலும்பு, நாமிசம், சுக்கிலம், † மேதை, ‡ மச்சையென்னும் சப்ததாதுக்க

† மேதை - நிணம். ‡ மச்சை - மூளை.

எனும் ஒன்றாய்க் கூடி யிருப்பதனால், பருத்துத் தோன்று வதாம்; இதுதா னுட்கொண்ட எப்பதார்த்தங்களையுந் தன் வடிவமாகச் சேர்த்தடக்கிக் கொள்ளுவதாம். நுண் ணறி வில்லாதவர் இவ்வுடம்பை இது தோல், இஃது இரத்தம், இஃது எலும்பு, இது மாமிசம், இது சுக்கி லம், இது மேதை, இது மச்சையென்று வேறு வேறுக நோக்காமல் உடம்பின் வாழ்க்கையைச் சதமென வெண் ணிச் சந்தோஷமடைந் திருக்கின்றனர். எஞ்ஞான்றும் புனிதமாயிருப்பது பரமபதமேயாம்.

[தேகத்தால் வரும் துன்பத்தைக் கூறல்.]

மந்திரி ! தேகத்தால் வரும் துன்பத்தைக் கிரமமா கக் கூறுகின்றேன்; நீ கேட்கக் கடவாய். உலகமுழுதும் சிருட்டி, ஸ்திதி, சங்காரம் என்னும் முத்தொழிலுந் கிரமமாக நடைபெற்று வருவனவாம். † சிருட்டி காலத் தில் நமக்குக் கருப்பாசயப்பை யுறுத்தல், அதிற் சலம் பூரித்தல், உதராக்கினியால் வேவுதல், பிரசுதவாயு முரித்துத் தள்ளுதல், யோனித்துவாரத்தில் நெருக்குண் டல் என்பனவற்றுல் ஐவரைப் பெருந்துன்பங்க ளுண் டாகின்றன; ‡ சங்கார காலத்திலுண்டாகும் துன்பங்கள்

† சிருட்டி காலத்தில் - ஜனன காலத்தில்.

‡ சங்காரகாலத்தில் - மாணகாலத்தில்.

சிருட்டி காலத்தி லுண்டான துன்பங்களிலும் எண்
மடங்கதிகமாக விருப்பனவாம்; ஸ்திதிகாலத்தில் இள
மைத் துன்பமென்றும் † மூப்புத்துன்ப மென்றும் இரு
வகைத் துன்பங்க ளுண்டாகும்.

விருத்த (கிழப்) பருவத்தில் பெருந்துன்ப முண்
டாவதாம்; இளமைப் பருவத்தில் வருந்துன்பம் விருத்த
பருவத்தில் வரும் துன்பத்திலும் இரண்டுமடங்கதிக
மாக விருப்பதாம், இளமைப் பருவத்துள் வரும் துன்ப
ங்களுள் நோயால் வரும் துன்பம் மிகப்பெரியதாம்.
இளமைப் பருவமானது பால(குழந்தை)ப் பருவம், குமா
ரப் பருவம், யௌவன (காளை)ப் பருவமென மூன்று
வகையதாம். பாலப்பருவத்தில் இப்பொருள் கிடைக்
கும், இப்பொருள் கிடைக்காதென் றறியாமையால்
துன்பமுண்டாகின்றது; குமாரப் பருவத்தில் தந்தை
தாயா உவாத்தியாய ரென்னுமிவர்கள் கோபித்துப்
பேசுவதற்கும் அடிப்பதற்கும் பயந்து, மனங்கலங்குவ
தால் துன்ப முண்டாகின்றது; யௌவனப் பருவத்தில்
பசினோயையும் காழ்நோயையும்விரைந்து கெடுத்தற்பொ
ருட்டுப் பொருளைத் தேடமுயன்று, அது காரணமாக

---

† மூப்பு - கிழத்தனம்.

இரவும் பகலும் ஒய்வில்லாது யாதாவதொரு வேலையைச் செய்வதால் துன்ப முண்டாகின்றது.

[பொருளால் வருந்துன்பத்தைக் கூறல்.]

நமக்குப் புண்ணிய வசத்தால் பொருளுண்டாமாயின், அதனை நாம் கன்வர் தாயத்தார் முதலாயினோரபகரித்துக் கொள்ளாவாறு காப்பாற்றுவதால் துன்ப முண்டாகின்றது; ஒருவன் அரசனாக விருந்தால், அவனுக்கு அவனிலுஞ் சிறந்த அரசன் வாயிலாகத் துன்ப முண்டாகின்றது; ஒருவன் உலக முழுதையும் தனது வெண்கொற்றக்குடைக்கீழ் விருந்தாளும் சக்கரவர்த்தியானாலும் அவன் நமக்கு நோயுண்டாகுமே, மரண முண்டாகுமே யென்னும் பயத்தாலும் † மறுமையில் யாதுண்டாகுமோ என்னும் பயத்தாலும் எப்போதும் வாட்டமுற்றுத் துன்பத்தை யடைகின்றான்.

[சுவர்க்கத்திலும் சுகமில்லை யெனல்]

தேவர்களுக்கு அசுரரது பகை விருக்கின்றது; மகிழ்ச்சியும் வாட்டமும் மிகுதியாக விருக்கின்றன; உடம்பினிடத்து நீங்காத நோயுமிருக்கின்றது; புணர்ச்சி

† மறுமையில் - இனிவரும் பிறப்பில்.
மகாபராஜா துறவு.

விருப்பமுமிருக்கின்றது ; (இது வேண்டும்; அது வேண்டுமென்னும்) ஆசையுமிருக்கின்றது; (சுகதுக்க வடிவ) போகத்தில் அழுந்தி யிருத்தலும் மிகுதியாக விருக்கின்றது; † கற்பகாலத்தில் சாதலு மிருக்கின்றது. இவ்வாறு பல திறத்தனவாகிய னுக்கங்கள் கீங்காதிருக்கின்ற சுவர்க்கலோகத்தில் என்ன சுகமுண்டாம்? இல்லையா மன்றோ?

[எவ்வகைப் பிறப்பிலும் ஜன்பமில்லையெனல்.]

தேவரடையும் துன்பப்பகுதிகளும், மக்களடையும் துன்பப்பகுதிகளும் இவ்வாறாக விருக்குமாயின், தாழ்ந்தனவாகப் பிறந்துள்ள ஆடு மாடு முதலிய மிருகம், காகம் பருந்து முதலிய பறவை, எறும்பு புழு முதலிய ஊர்வன, மீன் நத்தை முதலிய கீர்வாழ்வன, மரஞ் செடி முதலிய தாவரமென்னும் ஐவகைப் பிராணிகளிடத்து ஒழிதலில்லாதாள்ள துன்பங்களுக்கு ஓர் உவமானமு மில்லையாம்; ஆகவே, சீவர்கள் நரகத்திலடையும் பெருந்துன்பத்தை வரைபறுத்துச் சொல்வது எவ்வாறும்? பிறப்பில் நோபேயுண்டாம்; மோட்சமே சுகவடிவமாக விருப்பதாம்.

† கற்பகாலம் - உலகமழியுங்காலம்.

[கொள்ளுவதிது; தள்ளுவதிது எனக் கூறல்.]

மந்திரி ! இழிவையுடைய இந்த மாயாப் பிரபஞ்சம் (எஞ்ஞான்றும் தனக்கெனவொரு பொருளில்லாமையால்) அசத்தேயாம்; உயர்வையுடைய அந்தப் பிரஹ்மம் (எஞ்ஞான்றும் பொய்யென்று நிச்சயித்தற்குரியதாகாமையால்) சத்தேயாம் என்று நூலுணர்வாலும் துண்ணுணர்வாலும் ஆராய்ச்சி செய்து தேர்துணர்ந்தவர் எதனைத் தள்ளுவர் ? எதனைக் கொள்ளுவர் ? † இந்த மாயாப் பிரபஞ்சத்தைத் தள்ளி, ‡ அந்தப் பிரஹ்மத்தையன்றோ பற்றி நிற்பர். இவ்விஷயத்தை நீ நன்றாக யூகித்தறியக் கடவாய். இந்த மாயாப் பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்றறிந்தவர் இதனிடத்து யானென தென்னு மபிமானத்தோடு பொருங்கிவாழ்வ துண்டாமோ ? அந்தப் பிரஹ்மத்தை மெய்யென்றறிந்தவர் அதனையுடைய முயலாதிருப்பதுண்டாமோ ? அமைச்ச ! இவ்விஷயத்தின்கண் ஐயப்பாடுளதோ ? இருக்குமா

† மாயாப்பிரபஞ்சத்தைத் தள்ளுதல் - தேக முதலியவற்றுள் யானெனதென்னும் அபிமானமில்லாதிருத்தல்.

‡ பிரஹ்மத்தைப் பற்றுதல் - ஆத்மாவே பிரஹ்மம்; பிரஹ்மமே ஆத்மாவென்ற ஊர்ந்து, உணர்ந்தவாறு நிற்பல்.

யின், அதனை நன்றாக ஆராய்ந்து நோக்கக்கடவாய்; (இப்பிறவிதப்பினு லெப்பிறவிவாய்க்குமோ என்றுரைந்
ந்து விரைந்து மோட்சத்திற்குச் சாட்சாத் சாதனமா
யுள்ள தத்துவ ஞானத்தைப்பெற்றுச் சம்சாரதுன்பத்தி
னின்றித் தப்பவேண்டுமென்னு மறிவிலாதவர்கள் இம்
மாயாப் பிரபஞ்சத்திலேயே யுழலுவர்; இதனிடத்
துள்ள யானெனதென்னு மபிமானத்தை யொழிக்கச்
சிறிது முயற்சி செய்யமாட்டார்கள். உலகத்தார் தத்
துவ ஞானமில்லாமையாலே பொய்ப்பொருளாகிய இந்த
மாயாப் பிரபஞ்சத்தை மெய்ப்பொருளென்றறிந்து, மெய்
ப்பொருளாகிய அந்தப் பிரஹ்மத்தைப் பொய்ப்பொரு
ளென்று நிச்சயித்து, (சுகதுக்கங்களால் மொத்துண்டு)
வருந்தி யலைகின்றனர்; (உலகத் துயர்வடிவமென்றுள்ள
வாறுணர்ந்து, அதனிடத்துப் பற்றுவைப்பதொழிந்த
மையால்) மேம்பட்டவர் ஞானசற்குருவினருளால்
பொய்ப்பொருளாகிய இந்த மாயாப் பிரபஞ்சத்தைப்
பொய்ப்பொருளென்றறிந்து, மெய்ப்பொருளாகிய அந்
தப் பிரஹ்மத்தை மெய்ப்பொருளென்றுணர்ந்து, (அத
னால் சுகதுக்கங்களால் மொத்துண்டு) வருந்துவதொழி
வர். எவர்க்கேனும் குடும்பபாரம் துன்பந்தருவதென்று
தோன்றுமாயின், அவர் அதனை விட்டு நீங்கி, ஏகாந்த

மான விடத்தில் தனித்திருந்து, இன்பம் தருவது யாது எனச் சிந்தனைசெய்து, அதனைக் தேட முயலுவது இயல்பாயிருக்கின்றது; எவர்க்கேனும் அக்குடும்ப பரம் இன்பந்தருவதென்றே தோன்றுமாயின், அவர்க்கு அதனிடத்துப் பிரியம் மிகுதிபாவதாம்; ஆகவே, அவர் அதனிடத்தினின்றும் நீங்கவே மாட்டார்; அவர்கட்குப் பிரஹ்மஞானத்தை யடையவேண்டுமென்னும் நாட்டம் எவ்வாறுண்டாகும்? அமைச்சனே! நீ இவ்விஷயத்தை யாலோசித்துச் சொல்லக்கடவாய். எவரேனுமொருவர் மாயாப்பிரபஞ்சத்தி னிழிவை யறிவாராயின், அவர் (கிருசிய மனைத்திற்கு மதிட்டானமாயிருப்பதால்) உயர்வாயுள்ள பிரஹ்மத்தை யடையச் சற்குருவைத்தேடிச் செல்லுவர்; மாயாப் பிரபஞ்சத்தினிழிவை யறியாதவர் உயர்வாயுள்ள பிரஹ்மத்தையடைய எந்தக்காலத்திலும் சிந்திக்கமாட்டார். ஆசை கோபம் அகந்தை முதலிய இழிகுணங்களை யுடையவர்க்கு (நெருப்பை நெருப்பென்றுணர்வதுபோல) மாயாப்பிரபஞ்சத்தி னிழிவை யிழிவேன்றுணர் எந்தக் காலம் வாய்க்குமோ? அமைச்சனே! நீ இதனை யுகித்துணரக்கடவாய். (பேதவாதிகள் ஜகஜீவபரம் அல்லது சித் அசித் ஈச்சுரன், அல்லது பதி பசு பாசமென்பன அநாதி சித்

தியப்பொருள்கள் என்று கூறுகின்றனர். அப்) † பேதவாதிகள் கொள்வதுபோல மாயாப்பிரபஞ்சம் பிரஹ்மத்தினும் வேறொருமனக்கொள்ளின், இம்மாயாப் பிரபஞ்சம் நம்மினின்றும் நீங்கியதன்றும்; (அதனால் எப்போதும் நமக்குத் துன்பமே தருவதாம்). அந்த மாயாப்பிரபஞ்சம் (எம்மிடத்துக் கயிற்றின்கண் அரவுபோலக் கற்பிதமாயிருத்தலால்) எம்மை (ஆத்மாவை) யன்றியில்லை யென்றுணர்ந்த ஞானநாட்டத்தால் அம்மாயாப்பிரபஞ்சத்தை விட்ட துறவே பரிசுத்தமான துறவாகும். அத்துறவால் உள்ளம் புரண சந்திரனைப்போலக்குளிர்ச்சியுடையதாம்; † ஜனனவெப்ப மனைத்தும் ஒழிவனவாம். மந்திரியே! நீ தாங்கள் முன்னிருந்த கிருகஸ்தாசிரமத்தி லிருந்தே மோட்சத்தை யடையலாம் என்று கூறுவையாயின், கிருகஸ்தாசிரமத்தி லிருப்பவர் திருந்திய நிர்மல சித்தமுடையவராய்த் தீரரா யிருப்பாராயினும், அவர் குடும்பத்தினின்றும் நீங்கி யேகாந்தமான விடத்திற்றங்கிச் சமாதிகெடுத்து (யானெனதென்னு மபிமான வடிவ

---

† பேதவாதிகள் - துவீதிகள்.

† ஜனனவெப்பம் - முத்தாபமாம்; அவை: தன்னை (உடம்பைப்) பற்றிவருந் துன்பமும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருந்துன்பமும், தெய்வத்தைப்பற்றிவருந் துன்பமாமாம்.

மா யெழுகின்ற) ஜீவபோதத்தை பாடக்கவேண்டிய வரா யிருக்கின்றனர். குடும்ப பாரத்தால் வருந்து கின்றவர்க்கு மோட்ச சாதனங்களுள் எது வாய்ப்ப தாம்? வாய்க்காதன்றோ? நீ இதற்கு விடை கூறக் கடவாய். முற்பிறப்பின்கண் தத்துவஞான சாதனங்க ளனைத்தையுந் செய்து முடித்து, (இப் பிறப்பின்கண் குருபதேச மில்லாமலே) எல்லாப் பொருளுமாய் விளங்கும் பரப்பிரஹ்மத்தைத் தமது நிஜவடிவமாக வறிந்த பெரியோர் தமக்கினமா (உறவா)யுள்ள இல்லறத்தாரோடு கூடி யிருப்பாராயி னும், சர்வஞ் சிவமயமென்னும் ஏகபாவனையினின்றும் நீங்காரென்று சாஸ்திரங் கூறுமாயின், எப்போதும் அகம்பிரஹ்மாஸ்மி(நான்பிரஹ்மமாயிருக்கின்றேன்)என் னும் பாவனையுடையவராயிருப்பவர் உலகநாட்டமுடையவராவரோ? அவர் தமிழ்நாட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணத் திற்குக் கப்பலேறிச் செல்பவர் கடலின்கண்குறித்த தோரிடத்தில் தாங்கப்பலேறிய துறைமுகத்தை யறியா மைபோல * உலக வியல்பினை யறியா திருக்கின்றனர்.

* “ திருசியந்தான் புடமாகத் திகழுமெனிற் பூமவுருத் திகழா தாகும், இருமையறு பூமவுரு விலங்குமெனிற் றிருசிய ன் ற் றிலங்கா தாமே, மருவலறு மறுதிவு தெரியுமெனி னிப்

பேரரசனொருவன் ஒருநின்கண் வசிக்குமொரு வனை (அவன்மீது தான் வைத்துள்ள பிரிபத்தால்) ஒரு நாட்டிற்கு அரசனுக்குவானின், அவன் முன்பு தானிருந்தவரைத் தனக்கிருப்பிடமாகக் கொள்ளாதுநீக்கி, அந்த நாட்டின் † ராஜதானியின்கண் ஏகபோகமாக விருப்பானே யல்லாமல், தான் முன்பிருந்த ஊரின்க ணிருப்பானே ? இருக்கமாட்டா னன்றோ? (இங் றனமே இல்லறத்தினின்றும் நீங்கித் துறவறத்தை மேற்கொண்டொழுகுகின்றவர் மீண்டும் இல்லறத்தை மேற்கொண் டொழுகுவதில்லையாம்) மந்திரி! நீ இதற்கு விடைகூறக் கடவாய். பிரஹ்மஞான முடையவர் உலகத்தை மெய்ப்பொருளென்று கருதி, (உலக) போகத் தை யடைதற்பொருட் டலைவரோ? அலையாரன்றோ

பூமி மறைந்து போகுந், தெரிவுறுமே லிப்பூமி மறைந்துபோ மவ்வாறத் தீவுதானே" என்று சதாசிவப் பிரமேந்திரரஜத்துவித ரசமஞ்சரியில் திருவாய்மலர் தருளியிருப்ப திங்குணர்தற்பால தாம்.

திருசீயம் - காணப்படும் பொருள், புடமாக - நன்றாக பூமவுரு - பிரஹ்மம்.

† ராஜதானி-பிரதான நகரம்.

புறத்தின்க ணிருந்தாலும் * பொருட்சார்பினு
உயிர்ச்சார்பினுலும் துன்பம் பெருகுதல் கெடுத
லாகியிருக்கியும், யாம் பலவகையாக முயற்சி செய்

யுற்றென்பது தானல்லாத உடம்பை யானென்றும்,
தன்னோடிகையிலுள்ள பொருளை யெனதென்றங் கருதி, அவற்
றின்கண் அபிமானங் கொண்டிருத்தலாம். தானல்லாத வுட
ம்பை யானென்றகருதி அதனிடத் தபிமானங் கொண்டிருத்
தல் அகப்பற்றும்; தன்னோ டிகையிலுள்ள பொருளை யென
தென்று கருதி அதனிடத் தபிமானங்கொண்டிருத்தல் புறப்பற்
றும்; இவ்விருவகைப்பற்றுள் ஒவ்வொன்றும் இரண்டாண்டு
வகைத்தாயிற்றுப்பதாம். அகப்பற்று, உடற்பற்று உட்பற்றென
விருவகைத்தாம்; புறப்பற்று, உயிர்ச்சார்புபொருட்சார்பெனவிரு
வகைத்தாம். (1) உடற்பற்றுவது தானல்லாத ஸ்தூலவுடம்பை
யானென்றதும் அதனிடத் தபிமானஞ் செய்திருத்தலாம்;
ஸ்தூலவுடம்பாவது தோல் இரத்தம் எலும்பு மாமிச முதலிய
வற்றுலாய உடம்பாம். (2) உட்பற்றுவது தானல்லாத சூக்கும
வுடம்பை யானெனக் கருதி அதனிடத் தபிமானஞ் செய்திருத்த
லாம்; சூக்கும வுடம்பாவது பிராணநி பஞ்சகம், கர்மேந்திரிய
பஞ்சகம், ஞானேந்திரிய பஞ்சகம், அந்தக்காண சதுஷ்டயமென்
பவந்திலுண்டமாம். (3) உயிர்ச்சார்பாவது தன்னோடிகையிலு
ள்ள மனைவி மக்கள் முதலாயினரை யெனக் குரியவரென்று
கருதி, அவரிடத்தபிமானஞ் செய்திருத்தலாம். (4) பொருட்
சார்பாவது தன்னோடிகையிலுள்ள காணி மனை முதலியவற்றை

தும் நமக்கினிமையைத்தரும் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை யென்று அப்பொருள்பற்றிவரும்வாட்டமும், விஷயபோகத்தில் எள்ளளவாகவேனும் ஆசையும், பின் அவ்விஷயபோகத்தைப் பெறவேண்டுமென்று முயற்சிசெய்தலுமாகிய இந்நான்கும் ஒருவர்க்கில்லை யானாலும், அவர்தன்னை (ஆத்மாவை) யறிதற்காகச் சிரவணமனனநிதித்தியாசனவடிவ சாதனங்களைச் செய்யும்போது இல்லறத்தை

யெனதென்று கருதி, அவற்றினிடத் தபீமானஞ் செய்திருத்தலாம். இந்நால்களைப் பற்றுள் ஸ்தூலவுடம்பையும் சூக்ஷ்மவுடம்பையும் உடம்பென்னும் நோக்கால் ஒன்றாகக் கொள்ளுமிடத்து அவை அகப்பற்றென ஒன்றும்; உயிர்ச் சார்பையும் பொருட்சார்பையும் புறமென்னும் நோக்கால் ஒன்றாகக் கொள்ளுமிடத்து அவை புறப்பற்றென ஒன்றும். இங்ஙன மன்றிப் பற்று - புறப்பற்று, இடைப்பற்று, உட்பற்றென மூவகையாமெனக் கூறுதலுமுண்டு. (1) உயிர்ச் சார்பும் பொருட்சார்பும் புறப்பற்றும்; (2) ஸ்தூலவுடம்பை யானென்று கருதி அதன்கண் அபிமானஞ் செய்திருத்தல் இடைப்பற்றும்; (3) சூக்ஷ்மவுடம்பை யானென்று கருதி அதன்கண் அபிமானஞ் செய்திருத்தல் உட்பற்றும். இது "புத்திரர் மனையா னாதிப் புறச்சுற்றப்பற்று நீக்கி, இத்திரன் மலவுடம்பா யிடைச்சுற்றப் பற்றும் விட்டே, ஒத்தயிர் விடாத பாச கருணவுட் பற்று மோய்த்து, தத்துவ மாயி ருத்தல் தலுத்தவர் சரிஷை யையா" என்று சகலசாரமென்னும் நூல் உறுவதா லினிது விளங்கும்.

விட்டுத் துறவறத்தை மேற்கொண்டொழுதுதல் வேண்டும்; இதுவே அவர்க்குத் தகுதியாம். தீமை பொருந்திய இல்லறவாழ்க்கையி னின்பத்தை வெறுத்து அந்தச் செம்பொரு ளின்பத்தை விரும்பிச் § சிரவண மனன சித்தித்தியாசன வடிவசாதனங்களை மேற்கொண் டொழுதும்போது சப்தாதி விஷயங்கள் தடைசெய்வனவாம்; அவ்வொப்பில்லாத செம்பொருளின்பம்தான் மேம்பட்டு விளங்குவது வாயிலாகச் சாத்தியமான (சித்தித்த) விடத்து அவ்விஷயங்கள் தடையாகத் தோன்றாவாம்; ஆதலால், துறவறத்தி லுண்டாகும் ஞானமே ஞானமாம்; துறவறமல்லாததி (இல்லறத்தி) லுண்டாகும் ஞானம் அஞ்ஞானமாம்.

(ஞானம் துறவறத்திலன்றி இல்லறத்திற் சிறந்து விளங்குவதின்றேனல்).

தத்துவஞானம் இல்லற வாழ்க்கையிலிருப்போ ரிடத்திருப்பதில்லையாம்; இருந்தாலும் அஃது இரும் பாபரணத்தில் வைத்திழைத்த இரத்தினம்போல விளங்குவதாம்; இல்லற வாழ்க்கையை யொழித்துத் துற

† செம்பொரு ளின்பம் - பிரஹ்மார்த்தம்.

§ கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல்.

வற வாழ்க்கையை மேற்கொண் டொழுுகுவோ ரிடத்
துள்ள தத்துவஞானமோ பொன்னுபரணத்தில் வைத்
திழைத்த இரத்தினம்போல விளங்குவதாம். ஆகவே,
நானிகட்டு இல்லறவாழ்க்கை சிறப்புடையதன்றும்.

(இல்லறவாழ்க்கை துறவறவாழ்க்கைக் கேதுவாமெனல்).

(இல்லறத்தில் வழுவொதுமுது அறிவுடையவர
ய்ப்பிறப்பிற்கஞ்சி நிற்பவரே துறவறத்தைமேற்கொள்ளு
தற்குரியவராயிருத்தலின்) துறவற வாழ்க்கையை
பெறுதற்கு முன் யாவரும் இல்லற வாழ்க்கை
விருப்பது நியாயமேயாம். (முன்னை நற்றதை
மனமாசு தீரப் பெற்றமையால்) சர்வதுக்க நிவிர்த்த
பரமாத்மந் தப் பிராப்திவடிவ மோட்சத்தை இல்ல
வாழ்க்கையிலிருந்தே யறிந்தடைந்த விவேகிகளு
பலர் பின்னும் இல்லற வாழ்க்கையிலேயே மிருந்த
யால், இல்லறவாழ்க்கையுண யோருட்பலர் மோட்சதை
யில்லறவாழ்க்கையிலிருந்தே யறிந்தடைதல் கூடா
வென்று துறவற வாழ்க்கை யுடையாரை நோக்கி
சேபித்துப் பேசுகின்றனர். புறப்பற்று, அகய
றென்னு மிருவகைப்பற்றினையும் விட்டிருப்பவர் இ
றம் துறவறமென்னு மிரண்டனுள் இல்லறமே சிறப்
புடையதாமென்று கூறுவரோ? அமைச்சனே! நீ இதனை

லோசித்துப் பார்க்கக் கடவாய் ஞானிகளுக்கு இல்லற முக்கையானது ஒருவாற்றாலும் சிறப்புடையதன்

(ஞானிக ளியல்பினைக் கூறல்).

சகலாவஸ்தையையும் கேவலாவஸ்தையையும் பிரதிபலிப்பவனாகச் சமாதியப்பியாசத்தா லொழித்து, சகலவஞானமென்னும் † ஒளிப்படைவினைக் கொண்டு, நிஜவடிவமாகிய ஆத்மாவை விளங்காவாறு துள்ள இருள் வடிவமாயுள்ள அஞ்ஞானமென்னு மாகச் சிறிதுங் குறையாது வெட்டியுறித்து வந்து ஆத்மதரிசனத்தால் சொருபாவரணத் தைச் சுவ்வையாகக் கெடுத்து), நித்தியமான மோட்ச னுடைய யறிந்தடைந்தவர்கள் உலகத்தில் ‡ பாலர்போல

சகலாவஸ்தை - சித்த விருத்தி விரிவதாம்; கேவலாவஸ்தை - சித்த விருத்தி யொடுங்குவதாம். சாக்கிர சொப்பன னுடைய சகலாவஸ்தை யென்றும் சுழுப்தியைக் கேவலாவஸ்தை யென்றும், ஒன்றனை நினைத்தல் சகலாவஸ்தை யென்றும் அதனை மறத்தல் கேவலாவஸ்தை யென்றும் கூறுவது உண்டு.

† ஒளிப்படை - பிரகாச வடிவவான்.

‡ "பின்னை யாழுணுச் சிந்தைசெ யுமையிற் பித்தன் கொண்டு முனிவமுங் கோபமு மறுத்தலிற் கூளி உன்ன தன்னுரு வெளித்தலி னுணதுணர் முனிக்குப் பின்னை பித்தன்வன் பேய்நீது ஞ்ரைத்தனர் பெரியோர்" என்று குறந்திரட்டில் கூறுவதிக் குணர்தற் பாலதாம்.

வும், பித்தர் போலவும், பேப்பிடியுண்டோர் போலவு
மிருப்பர்; கிராமங்களுள் சென்று அங்குள்ள வீடுகளில்
கூலியாளாகவு மிருப்பர்.

[ஞானிகள் இல்லறவாழ்க்கையை
விரும்புவதில்லை யெனல்].

* ஒருவர்க்கு நல்வினை தீவினையென்னு மிருவினை
யின் பயன்களாகிய சுகதுக்கமிரண்டும் தராசின் தட்
டிரண்டிலும் வைத்த பொருள்கள் சமமாகத் தோன்று
தல்போலச் சமமாகத் தோன்றுமாயின், அவர்க்குத்
தத்துவஞானஞ் சிறிதுண்டாவதாம்; அப்போ தவர்
இல்லற வாழ்க்கை யின்பத்தை வார்த்தியெடுத்த சோற்
றைப்போலக் கண்டு வெறுத்து, இல்லறம் நல்லறமென்
னுங் கருத்தை யொழித்து, அதனை விடுதற்குரியவரா
வர். அவர்க்கே இல்லறவாழ்க்கை யங்ஙனம் தோன்று

(உண-உணவு; ஆர்வம்-விருப்பு; கூளி-பேய்).

* ஸ்ரீ சங்கர பூஜ்யபகவத்பாத ஆசாரியசுவாமிகள் வேதா
ந்த சித்தாந்தசாரச்சிரகத்தில் “தன முதலியனவும் அழகிய
மங்கையரு மடையும்போது சுகமென்னும் புத்தியும், சுரமுதலி
யன வடையும்போது துக்கமென்னும் புத்தியு மில்லாதிருப்
பதே சுகதுக்க சமத்துவமாம்” என்றருளிச் செய்திருப்பதிந்
குணர்த்தபாலதாம். (கல்வினையால்வரும்)சுகத்தால் மனங்கலங்கா
திருத்தலும் (தீவினையால் வரும்)துக்கத்தால் மனங் கலங்குதலும்

மாயின், தன்னை (ஆத்மாவை) யுள்ளபடியே * அபரோட்சமாக வறிந்து † நிரதிசயாநந்தத்தை யடைந்திருப்பவர் பின்னும் அவ்வில்லற வாழ்க்கை யின்பத்தை விரும்புவரென்று சொல்லுதல் கூடுமோ? மந்திரி! நீ இதனை யாலோசித்துச் சொல்லக்கடவாய்

சப்தாதி விஷயங்கள் வாயிலாகவரு மின்பங்களில் ஆசையுடையவரும் அகண்டமாயுள்ள நிரதிசய விற்பத்தை யனுபவிக்குஞ் சாதனத்தைப் பெரியார் கூறக் கேட்பாராயின், அவர்கள் அச்சாதனத்தைக் கேட்ட வப்பொழுதே அவ்விஷயங்களை வெறுத்துவிட வெண்ணுகின்றனர். அவர்க்கே அந்நாமாயின், † ஆதி

முடையவர் சுகதுக்கங்களைச் சமமாகக் காண்பதிலாவரென்றிங் குணர்தல் வேண்டும். சுகம்வந்தபோது மனம் கலங்காமையும், துக்கம் வந்தபோது மனங்கலங்குதலுமில்லாதவரே சுகதுக்கங்களைச் சமமாகக் காண்பரென்பதாம். திருக்குறள் இடுக்கணழியாமை-வது குறளின் விசேட வுரையில் பரிமேலழகர் "இரண்டையும் (சுகதுக்க மிரண்டையும்) ஒரு தன்மையாகக் கோடலின், பயன்களும் (மனங்கலங்காமையும் கலங்குதலும்) இலவாயின்" என்று கூறியிருத்தலு மிங்குணர்தற் பாலதாம்.

* அபரோட்சம் - பிரத்தியட்சம்.

† நிரதிசயாநந்தம் - பேதமற்ற ஆனந்தம்.

‡ ஆதிமத்தியாந்த ரதிதம்-முதலிடை கடையில்லாதது.

மத்தியாந்த ரகிதமாபுள்ள அறிவாநந்தத்தை யடைந்த வர்கள் பின்னுமிந்த இழிவான இல்லறவாழ்க்கையை யடைய வெண்ணுவாரோ? அவர்கள் அதனையடைய வெண்ணுவார்களெனின், அவ்வா றெண்ணுகின்ற அவரை அறிவுடையார் நகை செய்யாதொழிவரோ? மந்திரி! நீ இதனை ஆலோசனைசெய் துரைக்கக்கடவாய்.

இவனில்லற ஞானி; இவனுக்குக் காணி மனை முதலியவற்றின்கண் பற்றில்லையென்று கூறுவையாயின், அவன் அப்பொருள்களை விடாமல் அவற்றின்கண் பிரிய முடையவனா யிருப்பதேனோ? அவனவ்வாறிருப்பது + பிரார்த்த கருமத்தாலென்று கூறுவையாயின், அக்கருமம் ஆசையைச் சிறிதாகவேனு முண்டாக்கியல்லவோ அப்பொருள்களை யனுபவிக்கச் செய்யும்? பரிபூரணமாபுள்ள தன்னை (ஆத்மாவை) யுணர்ந்த தத் துவஞானிகள் உலகபோகத்தில் சிறிதாகவேனு மிச்சை கொள்வாரோ; கொள்ளாரன்றோ? முடிவில்லாத (நித்தியமான) ஆநந்தத்தைச் சமாதிகூடி யனுபவித்திருத்தலே அவர்க்குரிய நிலையாம். அவர்கள் சமாதியினின்றும் திரும்பி விழிப்பாராயின், உலகத்தைக்

+ முன் சரீரங்களிற் செய்யப்பட்டு வர்த்தமான (நிகழ்கால) சரீரத்திற் கேதுவாயுள்ள கருமம் பிரார்த்த கருமமாம்.

கானல்ரீர்போலமித்தையாகக் கண்டு மறுபடியும்சித்தத் தை யுள்முகமாக்கிச் சமாதி செய்துவருவர்.

இக்குடும்பம் இனிமையைத் தருவதெனத் துணிந்து, காணி மனை முதலியன எம்முடையனவாமென்றுட்கொண்டு அதனால் மனஞ் சுழன்றலெகின்றவர்களும் ஒருகால விசேஷத்தில், குடும்பம் இனிமையைத் தருவதன்றென்றுணர்ந்து, காணி மனை முதலியவற்றின் கண் தாம் வைத்துள்ள அபிமானத்தை யொழித்து, அருளே வடிவாகவுடைய குருவைத் தஞ்சமாக வடைந்து, பிறவியை யொழிக்குஞ் சாதனத்தை அவர் வாயிலாகவுணர முயலுவார்களாயின், சற்குருவினருளால் பாமாநந்த வடிவினராக விளங்குகின்றவர்கள் குடும்பம் இனிமையைத் தருவதென் றெண்ணுவார்களோ; எண்ணினாலன்றோ அவர்கள் காணி மனை முதலிய விஷயங்கள் இன்பந் தருவனவா மென்று கருதி, அவற்றைப் பற்ற விரும்புவர். இவ்விஷயத்தை மந்திரி! நீ யாலோசித்துக் கூறக்கடவாய்.

ஒரு பூங்கொடியின் வேர்முழுதையும் செவ்வையாகத் தோண்டி யெடுத்துவிட்டால், அக்கொடி முற்றும் வாடிப்போவதாம்; வேர்முழுதையும் செவ்வையாகத் தோண்டியெடுத்தும் அப்பூங்கொடி பூத்துக்காய்

த்துப் பழுக்குமாயின், அஃததிசயமேயாம்; அதுபோல, ஆதிமத்தியாந்த ரகிதமாயுள்ள பிரஹ்ம சொரூபமாக விளங்கி, அதனாலகப்பற்றை யொழித்திருப்பவர்குடும்பத் தை விரும்புவதில்லையாம்; விரும்புவாராயின், அஃததிசயமேயாம். அவர்மனம்குடும்பம் இனிமையைத் தருவதென விரும்பி அதனிடத்துப் பிரவேசிப்பதே யில்லையாம்.

அஞ்ஞானந்தகார கூபத்தில் விழுந்து முழங்கி, அதனால் உடம்பினை யாணென்றும் காணி மனை முதலியவற்றை யெனதென்றும் தினமுங் கருதி, அவற்றைப் பாதுகாத்தலையே சுகமென்று துணிந்து மனங்கனித்திருப்பவன், பேரின்பவடிவ மோட்சத்தைப் பெறவேண்டுமென் றிச்சைகொண்டு, துறவறத்தை மேற்கொண்டொழுகுவானாயின், அஞ்ஞானந்தகார கூபத்தினின்றும் கரையேறுவான். அத்துறவற மார்க்கத்திலொழுகித் தத்துவஞானத்தைச் சற்குரு வாயிலாகப் பெற்று, அந்தப் பிரஹ்ம சொரூபமாகப் பரிபூரணந்தமாக விளங்குவோன் விஷயவின்பத்தை விரும்புவதில்லையாம்; விஷயம் இன்பந் தருவதாமென்று கருதி, அதனைப்பெற றனுபவிப்பானாயின், அவனிடத்துத் தத்துவஞானமே யில்லையாம்.

† சொப்பனத்தில் (கயிற்றின்கண் அரவுபோல) அறிவின்கண்தோன்றும் தனு கரண புலனபோகங்களை யாராய்ச்சி செய்து நிலைத்து நோக்கி, இவை சொப்பனப் பொருள்களாம்; பொய்யாமென் றறிபவர்களைப் போல, ‡ இவ்வுலகம் சொப்பன வுலகம் போல் வதாமென் றறிந்தவர்கள் இவ்வுலகத்தி ன் கண் ஆசையிலராவர். சச்சிதானந்த வடிவமாக விளங்குகின்ற தமது நிசுவடிவத்தை நிர்விசுர்ப்பதானது யப் பிராசத்தால் சந்தேக விபரீதமில்லா தறிந்து, எல்லா வுலகமும் § மனத்தின் விகற்பமாமென் றுணர்ந்தவர்கள் இவ்வுலகம் இன்பவடிவின்மேலும் மயக்கமீங்கி

† “கனவைக் கனவென் றுணர்ந்தவனைக் கனவி னீயா ரெனவொருவன், வினவி லவனு நனவதனில் விளங்குந் தனையே யுரைப்பனதில், நனவை நினைவென் றுணர்ந்தவனை நனவி னீயா ரெனவொருவன், வினவி லவனு மகண்டமதாய் விளங்கும் பிரம மேயென்பன்” என்று அத்துவித வுண்மை கூறுகின்றது.

‡ “காண்ப வெல்லாஞ், சொற்பனம், போலு மென்றே துணிந்தவன் ஞானி யாவான்” என்று கைவல்யநவரீதம் கூறுகின்றது. § “மனத்தினு லெண்ணித் தானே வந்தனில் வுலக மாகும்” என்று கைவல்யநவரீதம் கூறுகின்றது.

யிருப்பார்கள். சூரியன் முன் இருளிருக்குமாயின், நல்லகண்ணுள்ள வொருவன் குழியில் வீழ்வானாயின், பேராற்றலுள்ள சூரனொருவன் போர்க்களத்தி லஞ்சவானாயின், நெய்யும் சர்க்கரையும் சேர்த்துப் பக் குவமாகச் சமைத்துள்ள பாயசத்தை நிரம்பவுண்ட வொருவன் கூழையுண்ண விரும்புவானாயின், ஞானியும் விஷயத்தி லின்பமிருக்கின்ற தென்று கருதி, அதனையடைய முயற்சி செய்வான். (சூரியன்முன் இரு ளிராமைபோலவும், நல்ல கண்ணுள்ளவன் குழியில் வீழாமைபோலவும், பேராற்றலுள்ள சூரன் போர்க்களத்தி லஞ்சாமை போலவும், நெய்யும் சர்க்கரையும் சேர்த்துப் பக்குவமாகச் சமைத்துள்ள பாயசத்தை நிரம்பவுண்டவன் கூழையுண்ண விரும்பாமைபோலவும், ஞானி விஷயத்தி லின்பமிருக்கின்ற தென்று கருதி அதனையடைய முயற்சி செய்வதில்லை யாம். ஆனால்) சூரியன்முன் இருளிருத்தல், நல்ல கண்ணுள்ளவன் குழியில் வீழ்தல் முதலிய நான்கு மிருக்குமாயின், சூரியன் முதலிய அந்நால்வர்க்கும் குறைவாம்; அதுபோல, ஞானி விஷயத்தி லின்பமிருக்கின்றதென்று கருதி அதனையடைய முயற்சி செய்வானாயின், அவனுக்குக் குறைவாம்.

பெருங்காய மிருந்த பாத்திரத்தில் அப்பெருங்காயத்தின் வாசனை யிருத்தல்போல, ஞானிகளிடத்து † லோகவாசனை, தேகவாசனை, சாஸ்திரவாசனை யென்பன விருக்குமென்று கூறுதல் கூடாது; அவர்க்கவசியமான தொழில் லோகோபகாரமான காரியங்களைத் தொடங்கிச் செய்திருத்தலாம். (மணிமந்திர ஒளவதங்களுள் எதனாவது) * அக்கினி ஸ்தம்பனம் செய்ய வல்லவர்க்கு அக்கினி சுடுவதில்லையாம்; அதுபோல ஞானிகள்செய்யும் லோகோபகாரமானகாரியங்கள் அவ

† (1) எவரும் என்னை நிந்தித்தல் கூடாது; யாவருமென்னைப் புகழ்தல் வேண்டுமென்னும் திடசம்ஸ்காரம் லோகவாசனையாம்; (2)ஸ்தூலதேகத்திலுள்ள வியாதி முதலியவற்றை மருந்து முதலியவற்றாலும் சூக்குமதேகத்திலுள்ளபாவரூபமலங்களைத் தீர்த்தயாத்திரை முதலியவற்றாலும் முற்றுமொழிப் பேன்; ஸ்தூலதேகத்தின்கண்புஷ்டி அழகு முதலியவற்றையும், சூக்குமதேகத்தின்கண் புண்ணியவடிவகுணத்தையும், சம்பாதிப் பேனென்னும் திடசம்ஸ்காரம் தேகவாசனையாம். (3) சர்வசாஸ்திரங்களையும் படித்தல்வேண்டும்; அவற்றி னர்த்தங்களையெல்லாமறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்; அவைகூறிய நெறியில் தவறு தொழுகுதல் வேண்டுமென்னும் திடசம்ஸ்காரம்சாஸ்திரவாசனையாம். * அக்கினி ஸ்தம்பனம் - அக்கினியைச் சுடாமற் செய்தல்.

ர்க்குப் பந்தத்தைச் செய்வதில்லையாம். ஆனால் அஞ்ஞானிகள் செய்யும் காரியங்கள் பந்தத்தைச் செய்யாவென்று கூறுதற்கும், வினைவிளைவிற்குக்காரணமாயுள்ள விஷயங்களில் அவர்கட்குக் காமம் வெகுளிக ஞண்டாகாவென்று கூறுதற்கும் காரணமில்லையாம்.

§ ஞானி எக்காரியங்களைச் செய்தாலும், அவற்றாலவனுக் கிழிவில்லையாம்; (அக்காரியங்கள் லோகோபகாரமாக விருப்பனவாம்); அக்காரியங்கள் கொடியனவாமென்றுலகம் பழிக்குமாயின், அவன் ஞானியன்றும்; மிகப் பெருந்துஷ்டனாவன். அறிவில்லாமையால் எந்தக்காரியங்களையுஞ் செய்து, அவற்றின் பயனையடையும் போது தாழ்வடைபவன் மிகக் கொடியவனே யாவன். ஞானத்திற்குத் தாழ்வுண்டாவதுண்டோ? இல்லையாம். ஒருவன் ஞானமடைந்தாலன்றோ அவன் ஞானியென்றும் பெயரைப் பெறுவன்?

இவள் † கருவயிற்றையுடையவள், அல்லது கனவயிற்றையுடையவ ளென்பது அவளுடைய அவயவங்

§ “சிந்துநா னிறைத்தா னென்ற திடமற வாதி ருந்தால், எத்தனை யெண்ணி னா லு மேதுசெய் தாலு மென்ன” என்று கைவல்லிய நவரீதங் கூறுகின்றது.

† கருவயிறு - கருப்பங்கொண்ட வயிறு; கனவயிறு - மகோதரம்.

களைக் குறிப்பிட் டாராய்ந்து நோக்கினால் விளங்குவதாம்; இவர் (நானா; இப்பிறப்பெனக் கேன்வந்தது; இப்பிறப்பு எவரது உபதேசத்தால் நீங்கும் என்று) உள்ளவாறு ஞானசற்குருவைத் தேடியடைந்து, அக்குருவினுடைய அனுக்கிரகத்தால் தமது நிஜசொருபத்தை (சிவத்தை)ச் சமாதிகூடி † அபரோட்சமாகச் சந்தேக விபரீதமின்றி யறிந்தவர்; இவர் (பிறர் மதிக்கும் படி) இடம்பமாகத் தம்மை ஞானியென்று கூறுகின்றவரென்பது எக்காரணத்தால் விளங்குவதாம்? (நிராசையிருந்தால் ஞானியென்றும், ஆசையிருந்தால் அஞ்ஞானியென்று மறியலாம்).

வசிட்டமாமுனிவரும் கண்ணபிரானும் முறையே இராமபிரானுக்கும் அருச்சுனனுக்கும் அவர்தம் பக்குவங்களை நோக்கி யுபதேசித்த ஞானவாசிட்டத்தின் கருத்தையும் பகவத்கீதையின் கருத்தையும் மந்திரி! நீ அறியாதிருக்கின்றாய். (மாயையும் அதன்காரியமாகிய உலகமும் ஞானவடிவ ஆத்மாவாலன்றிப் பிறிதொன்றால் பிரகாசியாஸ்பயின், அந்த ஞானவடிவ ஆத்மாவை யறிதற்குச் சாதனமாயுள்ள உபநிடத

முதலிய) ஞானசாஸ்திரமே † பிரமாணமாம்; சரியை கிரியை முதலியவற்றைக் கூறும் சாஸ்திரம் பிரமாண மாவதன்றாம். (பொருளைத்தேடல், அதுகொண்டு போகத்தை யனுபவித்தலென்னும் உலகாசாரம் நமக்குப் பொருந்தாதென் றுணர்ந்து அவ்வாசாரத்தை யொழித்து அதற்கு) மாறாயுள்ள ஞானயோக வொழுக்கமுடையவனா யிருப்பவனே ஞானியாவன்; இல்லறவாழ்க்கையுடையவனே (ஞானயோக 'வொழுக்கத்திற்கு) மாறாயவனா யிருப்பன். அமைச்சனே! நீ தைரியமுடையவனாகி இவ் விஷயம் துணிவானதென்றே செவ்வையாக மனத்திற் கொள்ளக்கடவா யென்றிவ்வாறு பணிதமாக ஞானசாத்திரங்களி னர்த்தங்களை விரித்துக்கூறி, பின் சுகாதனத்திருந்து, ஒன்றும் பேசாத, கணப்போதிற்குள் மனத்தினை பொருமுகமாக்கி, (நாமரூபங்களுள்) ஒன்றுந் தோன்றாது தான் \$ வெறும்பாழா யேகமாய் விளங்குதற்குரிய நிரவிகற்ப சமாதியி லிருந்தனன்.

† பிரமைக்குக் கரணமா (யதார்த்த ஞானமுண்டாதற்குச் சிறித்த கருவியா) யிருப்பத பிரமாணமாம்.

\$ "பார்த்த விடமெங்கும் பரிபூரணமாகிக், கோத்திருந்த பாழ்தனிலே குடியா யிருந்தனமே" என்று பிரமானு பூதி விளக்கம் கூறுகின்றது.

(மகாராஜன் பற்றின்றுருந்து முத்தியடைந்தா
னெனக் கூறல்).

இவ்வாறு இராஜயோகியாகிய மகாராஜ னிருத்தலை
மந்திரி பார்த்து, இவரிவ்வாறிருப்பது அற்புதமா மென்
ருச்சரிய மடைந்து, இம்மகாத்மா இவ்வாறிருத்தற்
கேதுவாயுள்ள ஞானம் நமக்கின்னு முண்டாகவில்லை;
ஆகலின், நாமெந்த வுணர்வைக் கொண்டு, இங்கே
யிருப்போமென் றுலோசித்து, தான் வரும்போது
எந்த வழியில் வந்தானே அந்த வழியிலே
திரும்பிச் சென்று (கருநாட தேசத்தின் ராஜதானி
யாகிய) மாபுரத்தை யடைந்து, அங்கு மகாராஜனுக்
குறவினரா யிருப்போருட னிருந்து, மகாராஜனது
ஞானயோக வொமுக்கங்களை யெல்லாம் அவர்களுக்குக்
கூறினான்.

அம்மந்திரி கூறியவற்றைக் கேட்ட அவ்வறவினர்
கள் அம்மகாராஜனை மிகுதியாக வியந்து பேசி, இந்த
இராஜயோகி போன்றவர் கிடைப்பது மிக வருமையா
மென்றுநிச்சயித்து, மகாராஜனைத் தரிசிக்கவேண்டு
மென்னும் விருப்பத்தோடு அந்த ராஜயோகி யிருக்கு
மிடத்தைத் தேடி வந்தடைந்து, அந்த மாமுனியை
வணங்கினார்கள்; மகாராஜனது தாயும் தந்தையும் மனை
யாரும் சோகத்தோடு வந்து, அம்மா முனியின் திருவடி
களில் விழுந்து வணங்கினார்கள். இவற்றைக் கண்ட

அந்தத் தவராஜயோகி ஒரு சிறிதாகவேனுர் தனது ஞானநாட்டத்தினின்றும் மாறுபடுவதில்லாதுபுன்னகை செய்து, தன்னிடத்து வந்தவர்களுட னொருவார்த்தை யுஞ் சொல்லாதிருந்தனன். வந்தவர்கள் மகாராஜனின்வா றிருப்பதை யறிந்து, நாமோ பந்தமுடையவரா யிருக்கி ன்றோம்; இவர் யாதாவது கூறினால் அதில் நமக்கெதனை யுந் தெரிந்து கொள்ளுதல் முடியாதென்று நிச்சயித்து, அவ்விடத்தி னின்றும் திரும்பித் தத்தம்மனர்க்குச் சென் றார்கள். இவர்கள் சென்ற பின், மகாராஜன் சிறிது நாள் நிர்விகற்ப சமாதியி லிருந்து, தனதுவாழ்நாளைக்கழித்து, விருப்பு வெறுப்பு, சுகம் துக்கம், பாவம் புண்ணிய மென்றற் றொடக்கத்துத் துவந்துவஞ் சிறிது மில்லாத விதேக முத்தியை யடைந்தான்.

என்று சூதமுனிவ கருளிச்செய்தனர். நைமிசா ரண்ய முனிவர்கள் இம்மகாராஜன் கதை மிகுஅற்புதமரீ யிருக்கின்ற தென்றுகூறி, சூதமுனிவரை வணங்கிப் புகழ்ந்தார்கள்; பின் அம்முனிவர் அவர்களிடத்து விடை பெற்றுத் தமதாசிரமத்திற்குச் சென்றனர்.

பூற்பயன்.

“இந்தமா ராஜன் சென்ற விதிகாசத் தன்னைப் பார்ப்போர், சிந்தனை யொன்று மின்றித் தீரவே துறவ ராகி, அந்தமு மாதிரியில்லா வமலமே வடிவமாவார், எந் தமை யருளி னாண்ட வெழிற்குரு பரைமேலாழி.”

முற்றிற்று.

லோகோபகாரி ஆபீஸ், சேன்னை.

விசாரசாகரம்	ரூ. 3 4	கிருஷ்ணவேணி	0 12
நியாயப்பிரகாசம்	4 0	ராஜமாதந்தம்	0 2
கைவல்யம்-உரை	2 0	சித்தர் களஞ்சியம்	1 8
திருவாசகம்-உரை	2 0	வாசுதேவ மகம்	1 0
கார்த்தர் கலகம்	1 8	ஞானசாதகசகாயம்	0 14
தாயுமானவர் பாடல்	1 0	வேதாந்த டிண்டிமம்	0 4
பசுவத்கீதை-வசனம்	1 4	அற்புதராமாயணம்	0 10
வள்ளலார் சாஸ்திரம்	1 8	பசுவத்கீதை உரை	2 0
குடும்ப சம்ரக்ஷணி	2 0	இந்து பைபிள்	1 12
பழமொழி-தொகுதி	2 0	விருத்திப் பிரபாகரம்	4 0
ஞானதர்சனி	0 10	தத்துவாதுசந்தானம்	2 8
தத்துவதர்சனி	0 10	கைவல்யம்-உசனம்	0 8
வினோதாசம்ஞ்சரி	1 2	சாஸ்திரவிசித்திரம்	0 12
பாகவதத்திரட்டு	0 6	திவ்ய தேசயாத்திரை	2 0
சூதசங்கீதை-வசனம்	1 0	பட்டணத்தார் பாடல்	1 0
மதவிருக்ஷம்	1 12	யோக உபநியாசங்கள்	0 12
ஆனந்த ராமாயணம்	5 0	மனோவசிய தத்துவம்	2 0
வீஷ்ணுபுராண வசனம்	3 0	கலியுக வினோதக்கதை	0 8
மானிட வசியம்	2 8	பிரபுலிங்கலீலை உரை	2 8
மநகமாலை	0 2	பிரபுலிங்கலீலை வசனம்	0 12
பிரஹ்மாணந்தலகிரி	0 1	வேதாந்தமநகசந்தாமணி	4 0
கல்யாணி	0 8	பரமார்த்தநியாயத்தீர்ப்பு	0 12
சோளத்திபுராணம்-உரை-24-ஐதிக வடங்களுடன்	ரூ. 2 8		
மீண்டலப் பிரஹ்மேணுபதிஷத்-இராஜயோக பாஷ்யம்	0 4		
குசேலேஷ்வரயானம் பதவுரை - பொழிப்புரை	28 படம் 3 0		
சூக்தம் கைத்தொழில் சாஸ்திரம்-174-வித்தைகள்	0 10		
ஐசோப்பா யுத்தம் 100 படம் 40		அத்தியாயம், 400 பக்கம்	1 8

விவேக சிந்தாமணி உரையுடன் 2-பாகமும்	0 12
தனிப்பாடற்மிரட்டு உரை-ஒவ்வொரு பாகமும்	1 8
பதினெண்கித்தர் ஞானக்கோவை 8-பாகம்	1 4
கீதாசாரத் தாலாட்டு-உரையுடன்	0 4
வேதாந்த வியவகார கிரிமினல் கேஸ்	1 8
தேவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்	1 8
சங்கரத் தவேஷியாரின் வாய்ப்பூட்டு	0 6
ஆத்திருடி பாசியார்த்தமும் ஆந்தரார்த்தமும்	0 8
தாயுமானவர் பாடல் உரையுடன்	3 4
பிரபோத சந்திரோதய வசனம்	1 0
வேதப்பொருள் விளக்கம்	0 12
கைவல்யமூலம் - பாகெட் அளவு	0 3
அம்பிகாபதியும்-அரசினங்குமரியும்	0 12
வேதாந்த ஞானாமணி - மூலம் பாகெட் அளவு	0 2½
சதகத்திரட்டு முதல் பாகம்	0 9
இஷ்ட 2-பாகம்	1 0
அகபபுற ஆராய்ச்சி விளக்கம்	1 4
குமாஸ்தேவர் 16 சாஸ்திரம்	0 10

. அ. அரிச்சந்திரபுராணவசனம்		1 8
விவேகாசுத்தர் பக்தி	} 0 8	ஞானவாசிட்டம்-உரை 3 8
யோகம்		ஞானவாசிட்ட வசனம் 1 8
விவேகாந்த விஜயம்	1 4	அறஞ்ஞானபுராணவசனம் 1 0
விவேகாந்தர்த்தம் தங்கன்	0 4	ஞானை நுதன்-உரை 0 8
,, கர்மயோகம்	0 8	பொற்றொழு 0 18
பஞ்சணல்-கன்னெடிசம்	2 0	சுவாசுமே உயர் 1 0
உலகவிதிதிராக் கதை	1 0	புற அஷ்டாங்கதிபிகை 0 4
சிவவேகக்கிரிமினல் கேஸ்	8	முத்திசோபானம் 0 8
மெஸ்மரிச பாடங்கள்	2 0	விஜயகருணைபம் 0 12

நாநாஜீவவாதக் கட்டளை.

(குறிப்புறையுடன்). திருத்தமான ழன்றவது பதிப்பு.

ஆரம்பத்தில் வேதாந்தம் படிப்பவர்களுக்கு இப்புத்தகம் பெரிதும் உபயோகமாயுள்ளது; உடாத்தியாயர் சகாயமில்லா நிலை இந்நூல் வேதாந்தத்தின் பிரச்சினையெல்லாம் கண் முய்த் தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்புத்தகம் படிப்பவர்கள் வேறு எந்த வேதாந்த புத்தகங்களையும் படிப்பதற்கு அதிகாரிகளாவர்; இது விரிவாக எழுதப்பட்ட குறிப்புறையுடன் கூடியது 0-5-0

பாட்டியற் கொத்து (உரையுடன்).

இதில் வச்சணந்திமலை. சிதம்பரப்பாட்டியலின்பொருத்த வியல் மரபியல், நவீதப்பாட்டியல், சம்பந்தப்பாட்டியல் அடங்கியிருக்கின்றன. இது தூலின் முன்மொழி இலக்கணமும் பிரபந்த இலக்கணமும் ஆராய்வார்க்குப் பெருங் கருவியாயிருப்பதாம். விலை அனா 6.

பஞ்சதசப்பிரகரணம் - மூலம்.

இது சம்ஸ்கிருதத்தில் ஸ்ரீ சங்கரபீடத் தாசிரியராயெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீபாரதீ தீர்த்த வித்யாரண்யசுவாமிகளவர் தால் அருளிச் செய்யப்பட்டது; தமிழ்மக்களுக்குப் பெரிதும் உதவித் தருபவோகமாமாறு சோவிலார் மடாலயம் ஸ்ரீநித்திராந்த சுவாமிகளவர்களாலும், ஸ்ரீ சுப்பையசுவாமிகளவர்களாலும் செய்யுள் வடிவமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. 288 பக்கங்கொண்ட பாக்கெட்டைசுவிலிருப்பது. 0-10-0

வேதாந்தசாராமிருதமும் அத்துவித ரசமஞ்சரி
மூலமும் உரையும். வீலை அணு ஆறு.

இதில் இரண்டு புத்தகங்கள் அடங்கியுள்ளன. ஒன்று சதாந்த பரிவிராஜகாச்சாரியர் சம்ஸ்கிருதத்தில் திருவாய் மலர்ந்தருளிய வேதாந்த சாராமிருதமும், மற்றொன்று ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் சம்ஸ்கிருதத்தில் திருவாய்மலர்ந்தருளிய அத்துவித ரச மஞ்சரியுமாம்.

1. வேதாந்த சாராமிருதம்.

இது வேதாந்தக் கற்கவிரும்புவோர்க்கு ஒரு திறவுகோல் போகவதாம். இதில் சாதனப் பிரகாரணம், அதிதியாரோபப் பிரகாரணம், மகாவாக்கியப் பிரகாரணம், சிவனாதிப் பிரகாரணம், ஜீவன்முத்திப் பிரகாரணம் என்னும் 7 பிரகாரணங்கள் சுருக்கமாகவும், வினக்கமாகவும் வசன நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

2. அத்துவித ரசமஞ்சரி.

இதில் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் சரித்திரமும், அவருளியச் செய்த சுலோகம் கிரந்தத்திலும், ஸ்ரீ கோவிலூர் - மடாலயம் - ஸ்ரீ முத்த ராமலிங்க ஞான தேசிகர் பாட சேர்த்து ஸ்ரீ நித்தியானந்த சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தமிழ் மூலமும் - உரையும் அடங்கி இருக்கின்றன.

இதிகாரம் வேளிவராத

யுகிமுனிவர் வாதவைத்திய நூல்கள்.

வாதாங்க தீக்ஷிதி-800, வாதவைத்திய வினக்கம் மதிவென்பா-100. இம்முன்றஞ்சேர்த்த நூலாய் ஒன்று.

தேவையர் கரிசலை, யுகிமுனி கரிசலை, கண்ணகி குத்திரம் இம்முன்றஞ்சேர்த்தது. அஃது பன்னிருவருடே.

சக்திமாலா வசனம்.

இதில் 192 பத்தர்களின் சரித்திரங்களடங்கி யிருக்கின்றன. இது ஸ்ரீ மகிபதிபாவா எனனும் பத்த சிரேஷ்டா மகா சக்திமாலா பாவா யிலியற்றிய வடதேசத்துப் பத்த சரித்திரங்கள் டங்கிய பத்தவிஜயம், சந்தவிஜயம், சந்தலீலாமிருதமென்றும் சிரத்தங்களுக்கிணங்கத்தமிழ்ப்பாவையில் ஸ்ரீ சாது வே-
பாவகிருஷ்ணமுதவியா ரவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்-
னது. திருத்தமான இரண்டாவதுபதிப்பு. ரூ. 3-8-0. இப்போது
இதன் விலை ரூ 2 - 8 - 0க்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
மொத்தப் காப்பிகளே யிருக்கின்றன.

வாக்கியகதை யென்னுந் திருகீதுத் திருசிய விவேகம்.
முலமும் உகையுமீ.

இஃது அகேச வேதாந்த சாஸ்திரங்களின் ஆசிரியரும்,
சக்திமாலாபீடத்தாசிரியரான யெழுந்தருளி யிருந்தவருமாய ஸ்ரீ வித்
த்யாந்ரணிய சுவாமிகளா லருளிச்செய்யப்பட்டது. இதில்
சோபான பஞ்சகம், மணிடா பஞ்சகம், சதகம், விவேக சட்கம்
என்னுமவை சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. விலை அணா 2.

வேதாந்தகாரம்.

இது யாவர்க்கும் விளங்கக்கூடிய எளிய செந்தமிழ்
வகுப்பில் விஞ்ஞான ரூபமாயுள்ளது; வேதாந்தசாஸ்திரத்
தின் முக்கியமான இரக்கியங்களை யெல்லாம் எளிதிலறிந்து
புரணாதற்குத் தீபம்போல்வதாம். விலை அணா 10.

வேதாந்த சாஸ்திர ரத்நாங்கு.

இதில் காநாஜீவ வாதசாஸ்திர, சிசாசாரத் தாலாட்டு, சசிவன்னபோதம், மஹாராஜா துறவு, வைக்ராக்ய சதகம், வைராசியதீபம், இலக்ஷணாவிர்த்தி, லேக்யந்த்ர குகிரமணி, சிவ வல்யநவரீதம் ஆக ஒன்பது பத்தகங்களடங்கி யிருக்கின்றன. இது ராமல் 32 பேஜ்ஸ் 50 பவுண்டு சினேஸ் கடிதத்தி லுத்தரிடப்பட்டிருக்கின்றது. பாக்கேட் அளவு-நுபாய் ஒன்று.

ஸ்வாமி லீவேகாநந்தர்

இராஜா கோபாகம்.

(இதகாறம் தமிழில் வெளிவராதது.)

இதில் ஸ்வாமி லீவேகாநந்தர் 1893 வது வருஷத்தின் அமெரிக்காவில்செய்த 8 - உபந்யாசங்க ளடங்கியிருக்கின்றன. குருமுகமாக அறியவேண்டிய பலவிஷயங்கள் நினைத்தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன; இராஜயோக மார்க்கத்தையறுஷ்டிப்பவர்க்கு இது மிகு உபகே வமானது. அனா 12.

இந்த ஆய்வில் வேறு சாஸ்திரங்களும், நாவல்களும் கிடைக்கும்.

லோகோபகாரி ஆயீஸ்,

கோமளேசுவரன் பேட்டை, சென்னை.

மகாமகோபாத்தராய்

உ. வே. சாமிநாதையர்.